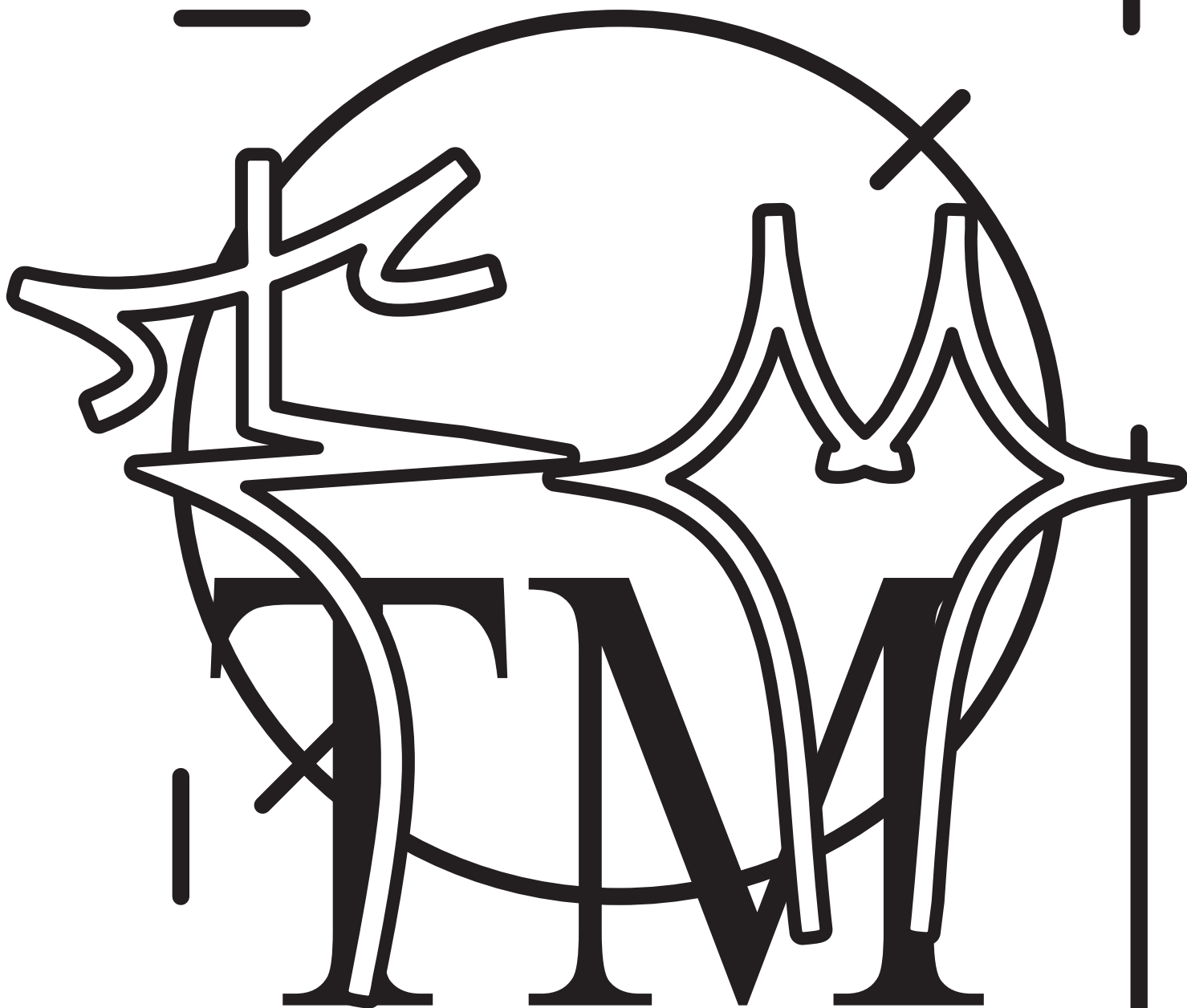

Tensta museum: Rapporter från nya Sverige
På Tensta konsthall och andra platser
Våravdelningen 18.1–18.5 2014

TENSTATM
MUSEUM

Tensta museum: Rapporter från nya Sverige

På Tensta konsthall och andra platser
Våravdelningen 18.1–18.5 2014

Tensta museum: Rapporter från nya Sverige handlar om historia och minne i Tensta, både i förhållande till platsen och till de människor som bor och verkar här. Ett fyrtiotal konstnärer, arkitekter, lokala föreningar, artister, sociologer, kulturgeografer, filosofer och andra berör det förflutna i konstverk, forskningsprojekt, seminarier, vandringar mm. Samtidigt rapporterar de också om sakernas tillstånd i Tensta idag, om det som på många sätt kan beskrivas som det nya Sverige. Ett Sverige som visserligen inte är helt nytt men som det är nödvändigt att acceptera som annorlunda än för några decennier sedan. Ett land där människor har vitt skilda bakgrunder och där ekonomiska och sociala skillnader ökar påtagligt – enligt en ny rapport från OECD växer inkomstklyftorna i Sverige snabbast bland de trettiofyra medlemsländerna. Några av de inbjudna deltagarna kommer också att peka framåt och föreslå framtida scenarier.

Tensta är en ovanligt mångbottnad

som varit är annars de täta banden mellan en ny “respekt” för historien – både verklig och imaginär – och känslan av tillhörighet, kollektiv medvetenhet, minne och identitet. Med begreppet “kulturarv” som tematisk hållpunkt undersöker Tensta museum: Rapporter från nya Sverige vad det egentligen betyder när – så som sker idag – den offentliga debatten om minne och historia ersatts av en upptagenhet vid minne och “arv”.

Frågan är också vad som händer när partier i allmänhet, och extremhögern i synnerhet, gör anspråk på tolkningsrätten till det “nationella arvet”. Symposiet Kulturarv: en skatt som söker sitt pris handlade om detta och ägde rum på Tensta konsthall 7.3 2013 i samarbete med Stockholms Stadsmuseum, som en del av Tensta museum: Rapporter från nya Sverige. Det sammanställdes av filosofen Boris Buden från Zagreb och bland föreläsarna fanns Francoise Vergès, professor vid Center for Cultural Studies, Goldsmiths College som pratade om kulturarv ur ett postkolonialt perspektiv; Owe Ronström, professor i etnologi vid Högskolan på Gotland som diskuterade kulturarvssituationen i Sverige och Eszter Babarczy, docent vid Moholy-

och komplex plats. Det mest påtagliga på platsen är det stora senmodernistiska bostadsområdet byggt 1967–72, som en del av det så kallade miljonprogrammet. Nära sex tusen bostäder samsas med gravplatser från järnåldern, runstenar, en av Stockholmsområdets äldsta kyrkor från 1100-talet med ett känt barockkapell, och ett före detta militärt övningsfält från tidigt 1900-tal som numer är naturskyddsområde. Idag bor runt 19 000 människor i Tensta, varav ca 90% har translokala bakgrunder. Många av dem har rötter i mellanöstern och Nordafrika. Det innebär att det kollektiva minnet på många sätt är splittrat, men också att det uppstår spänningar och konflikter kring frågor som “vems historia?” och “vems arv?”. Därför berör Tensta museum: Rapporter från nya Sverige även kulturarvsbegreppet och problematiken kring hur det används i Sverige idag och på andra håll i Europa.

På samma gång som kampen om det kollektiva minnet kan vara frigörande, så kan den också verka uteslutande för vissa människor, och till och med bidra till krig. Upptagenheten vid det förflutna är med andra ord i grunden ambivalent. Det viktigaste draget i fixeringen vid det

Nagy University of Art i Budapest som berättade om extremhögerns kulturella strategier i Ungern.

Tensta museum: Rapporter från nya Sverige är ett kontrastrikt lapptäcke som sträcker sig över åtta månader, där många olika intressen och uttryck tillsammans formar en berättelse om ett nytt Sverige, dess historia, samtid och möjliga framtid. Konsthallen “leker museum” – för att ge tyngd åt försöket att diskutera det förflutna – men också för att peka på behovet av stabilitet och kontinuitet för Stiftelsen Tensta konsthall. Sedan konsthallen grundades 1998 har den snarast drivits som ett projekt och inte som en institution. Utställningen innehåller bland annat en modell av en brutalistisk paviljong från 1969 i Newcastle, remixad av Thomas Elovsson och Peter Geschwind till ett mellanting av rymdfarkost och ruin, förflyttad till Tensta. Ett längre samarbete om lyssnandets politik av konstnären Petra Bauer och statsvetaren Sofia Wiberg, i samarbete med bland andra Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta, presenteras i form av ett rum och en serie akter. Här är frågor om boende och bostadsförhållanden centrala. De utgör en röd tråd i utställningen som är

inflätade i flera av projekten.

Under hösten 2013 upprättades också The Silent University, initierat av konstnären Ahmet Ögüt. Det är en alternativ kunskapsplattform som drivs av och för asylsökande, papperslösa och flyktingar som har en examen från hemlandet men som inte har möjlighet att utöva sitt yrkeskunnande i Sverige. Projektet syftar till att reaktivera den tystade kunskapen och peka på ett systematiskt misslyckande med att ta till vara värdefulla kunskaper och erfarenheter.

Konstkollektivet Järvaprojektet presenterar ett akvarium och ett videoverk som med dokumentärfilmiska metoder undersöker förhållandet mellan fauna och förort, naturen och den byggda omgivningen. Verket handlar om den sällsynta och naturskyddade fisken grönlingen som lever ett anonymt liv i en igenvuxen bäck som rinner genom kulturreservatet Järvafältet intill Tensta. Grönlingen, som ligger nedgrävd i dyn större delen av året, har via forskare på Naturhistoriska riksmuseet fått en vågmästarroll inom stadsplaneringen och stoppade under 1990-talets byggboom exploateringen av Järvafältet.

av Carl Larsson till en väggmålning i Norra Latin, en av gymnasiets flera föregångare inne i stan. Tensta bibliotek har under utställningsperioden en filial med barnlitteratur och lokalhistoria på konsthallen. Ett rikt program ingår i utställningen med bland annat historiska vandringar, vittnesseminarium om Tenstas barndom och om den stora internationella – men bortglömda – bostadskonferens som ägde rum i Tensta 1989 och föreläsningar av kulturgeografen Irene Molina om den etniska och socioekonomiska segregation som blir allt tydligare i Tensta och andra miljonprogramsområden.

Filialer till Tensta museum finns på Stockholms Stadsmuseum där konstnären Katarina Lundgren presenterar ett nytt verk med utgångspunkt i Granholmstoppen på Järvafältet och på Medeltidsmuseet där konstnärerna Bernd Krauss och Nina Svensson visar Tensta Travsällskap.

Tensta museum: Rapporten från nya Sverige tar under perioden 16.12 2013–6.2 2014 med sig delar av utställningen till Galerija Nova i Zagreb, med anledning av att den är en del av *Beginning as Well as We Can: How Much Fascism Can We Take*, ett samarbete mellan

I samarbete med Spånga Fornminnes- och Hembygdsgille presenteras ett urval Tenstafotografier ur deras samling från tiden innan miljonprogrammet.

En miniatyriställning med konstverk som tar sig an senmodernistiska bostadsområden pekar på det stora intresse som konstnärer visat för fenomenet sedan 1990-talet. På onsdagar hålls öppna visningar av Stadsmuseets museilägenhet i Tensta, ett museum inrymt mitt i ett vanligt bostadshus. Ett besök där är en tidsresa tillbaka till det sena 1960-talets Tensta: lägenheten är en rekonstruktion av familjens Arturssons lägenhet som den såg ut när de, som en av de första familjerna, flyttade in i det nybyggda området 1969.

På www.tenstakonsthall.space visas Meron Mangashas och Senhay Berhes *Blått blod*, en hyllning till tunnelbanans blå linje i ord och rörlig bild. Andra projekt äger rum på till exempel biblioteket i Tensta, där man under våren via lånekortet kan låna hem konst. I samband med att Ross Tensta Gymnasium under 2014 fyller trettio år visas fyra verk ur deras historiska konstsamling som en del av Tensta museum: *Rapporter från nya Sverige*. Bland verken finns en skiss

Tensta konsthall, WHW, Zagreb, och Grazer Kunstverein, Graz. I Tensta Museum on the Move deltar Petra Bauer, Thomas Elovsson & Peter Geschwind, Järvaprojektet, Livstycet, Meron Mangasha & Senay Berhe och Adam Taal.

Fyra texter speciellt skrivna för Tensta museum finns på www.tenstakonsthall.se/bag: *Historien om Tensta konsthall* av Jan Ekman, *Tensta – en plats som ständigt ska bli bättre* av Emma Holmqvist, *Mamsell Josabeth Sjöberg* av Lawen Mohtadi och *Kulturarv* av Boris Buden.

Visning av Stockholms Stadsmuseums museilägenhet på Kämpingebacken på onsdagar, 14:00, samling på konsthallen. Introduktion till Tensta museum: *Rapporter från nya Sverige* på torsdagar och lördagar, 14:00.

I samarbete med bland andra ABF, biblioteket i Tensta, Ross Tensta Gymnasium, Stockholms Stadsmuseum, Medeltidsmuseet, Eggeby Gård, Helga Henschens Vänner, KTH Arkitektur i Tensta, Samtidshistoriska institutionen, Södertörns högskola och Stockholms Arkitektförening.

1. Lawrence Abu Hamdan

Motstridiga fonem, broschyr med diagram, 2013–14

Motstridiga fonem är resultatet av ett möte som ägde rum i Utrecht i Nederländerna i september 2012 då konstnären Lawrence Abu Hamdan samlade en grupp bestående av lingvister, forskare, aktivister, flykting- och konstorganisationer, den grafiska formgivaren Janna Ullrich och en kärngrupp av somaliska asylsökande. De asylsökande har alla blivit nekade asyl av de holländska immigrationsmyndigheterna på grund av analysen av sitt uttal. Den kontroversiella användningen av språkanalys för att bestämma de asylsökandes bakgrund har blivit allt vanligare i avslag av berättigade krav på asyl. Testerna är relativt okända för andra än de specialister som jobbar inom fältet och att skapa en serie bilder och diagram var ett sätt att sprida medvetenheten om deras existens. Testerna har utvecklats i Sverige, genom offentlig och privat forskning, och det är här som de företag som säljer sina tjänster till exempelvis myndigheter i Nederländerna, Storbritannien och Australien har sitt säte. Eftersom resultatet av testerna ofta beror

På grund av regeringsskifte genomfördes aldrig planen men den finns bevarad i Doxiadis arkiv i Aten. Konstnären Marwa Arsanios (Beirut) har i modellform återskapat två av de många hustyper som Doxiadis utvecklade. Hon frågar sig hur ett motsvarande projekt, byggt på tanken om social rättvisa med bostäder åt alla, skulle kunna se ut idag. Hur förhåller sig dagens arkitektur till de tankarna?

Doxiadis öppnade sin praktik i Beirut 1955, på inbjudan av den libanesiska regeringen, för att arbeta på ett nationellt social housing-projekt i olika städer i Libanon. Ett av dem var den industrialiserade förstaden till Beirut, Mkalles, där Doxiadis föreslog arton olika typer av bostadshus anpassade efter Medelhavsklimatet, varierande terräng och byggda med olika sorters byggmaterial samt en skola och ett centrum. Allt var ämnat för arbetarfamiljer och andra låginkomsttagare. Projektet stoppades 1958 och sedan dess har det inte funnits någon nationell plan för social housing i Libanon. Doxiadis är mest känd som arkitekten bakom Islamabad. Han utvecklade teorier runt "ekistics", det vill säga var och hur människor bosätter sig

på hur enstaka ord uttalas och resultaten är svåra att bestrida är tanken att bilderna och diagrammen i broschyren ska ge de avvisade asylsökande ett alternativt och icke-muntligt sätt att ifrågasätta deras situation. Gruppen i Utrecht upplevde att det var viktigt att visa hur komplex situationen i Somalia verkligen är och hur svårt det är att förenkla de röster och livsberättelser som är kopplade till människor som flyr från konflikter och svält. Motstridiga fonem har visats i olika former på bland annat Casco i Utrecht och Tate Modern i London. Lawrence Abu Hamdan, baserad i London och särskilt intresserad av förhållandet mellan rösten och juridiken, presenterar Konfliktfyllda fonem söndag 19.1, 14:00.

2. Marwa Arsanios

After Doxiadis Social Housing Project (Efter Doxiadis "Social Housing Project") 2013–pågående

Har du någonsin dödat en björn?
Eller att bli Jamila, performance onsdag 16.4 kl 18:30. I samarbete med Kungl. Konsthögskolan.

Det här projektet utgår från arkitekten Constantinos Doxiadis (1914–75) plan från 1958 för social housing i Libanon.

och han intresserade sig särskilt för hur storskaliga och komplexa områden växer fram. I slutändan kan de enligt honom till och med omfatta en global stad, "ecumenopolis".

Har du någonsin dödat en björn?
Eller att bli Jamila är en föreläsning-performance som använder den Kairobaseerade tidskriften Al-Hilals nummer från 1950- och 1960-talen som utgångspunkt för ett porträtt av den algeriska frihetskämpen Jamila Bouhired. Genom olika framställningar av Jamila på vita duken och i tidskriften letar Arsanios upp historien om socialistiska projekt (Egypten), anti-koloniala krig (Algeriet), och hur man porträtterat och marginaliserat feministiska projekt. Att befästa könsskillnader har länge varit ett sätt att marginalisera kvinnor från offentligheten men under det algeriska självständighetskriget förändrades den situationen. Jamila blev självständighetskrigets ikon. Olika röster och material används för att utforska den här historien. Vad innebär det att spela rollen som frihetskämpe? Vad betyder det att bli en ikon? Hur kan kombinationen mellan rollspel och politiska projekt tjäna vissa politiska syften?

3. Tarek Atoui

Visiting Tarab (Besöka tarab), spellistor i Tensta konsthalls café, möten, gemensamma lyssningsstunder, improvisationskonserter och samtal om musik, 2013–2014

Konstnären och musikern Tarek Atouis (Libanon/Paris) bidrag till Tensta museum tar avstamp i hans pågående arbete med musikgenren tarab och annan klassisk arabisk musik. Det är en historia som är sparsamt dokumenterad men som Atoui, utbildad inom elektroakustisk musik och ljudkonst, fångat upp under de senaste åren. I Tensta bygger han under sex månader ett sorts levande arkiv tillsammans med musiker och musikintresserade i lokalområdet. Det blir en upplevelsebank vars ständiga förändring och förädling sker via möten, gemensamma lyssningsstunder, improvisationskonserter och samtal om musik. Allt utmynnar i olika spellistor som man kan ta del av i konsthallens café. En gemensam spelning med ny musik som tar in publikens input och feedback i den kollektiva kreativa processen planeras i maj 2014 på Taxingeplan.

skapat ett mellanrum för lyssnande i konsthallen. Det kommer att fungera som scen för de åtta akterna. Rummets utformning utgår från workshops kring kvinnornas behov av ett flexibelt rum som kan användas till de olika verksamheter de bedriver, till exempel språkundervisning, sykurser och olika former av vardagsgemenskaper.

Försök inleddes med en dansfest och den första akten, Vad vi hör?, ägde rum i samarbete med ljudkollektivet Ultra Red. I den andra akten, Makt, kropp och rum, deltog bland andra Carina Listerborn, professor i stadsbyggnad vid Malmö Högskola. Den speglade hennes senaste forskning med fokus på bostäder och bostadsplanering, bland annat hur genusmedvetenhet kan skapa en mer lyhörd och självmedveten planeringspraktik. För att delta i akterna maila: Rehearsals8acts@gmail.com, begränsat antal platser.

Akt 3, 30.1 Rörelsernas språk, Stina Nyberg

Akt 4, 18.2 Känslornas politik, Petra Bauer och Sofia Wiberg

Akt 5, 18.3 Vardagsgemenskaper, KITH

Akt 6, 29.4 Jordiska utforskningar, Hong-Kai Wang

4–5. Petra Bauer & Sofia Wiberg i samarbete med Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta (KITH) och Filippa Ståhlhane Försök – åtta akter om lyssnandets politik, rum med möblemang, som efter Tensta museum tas över av KITH, 2013

Försök handlar om att lära sig lyssna och inte förstå som politisk handling. I västvärlden betonas ofta rösten, det vill säga vikten av att ha en röst och vikten av att höras. Det sägs ofta att med en röst skapas politiska subjekt. Försök vill vända på det: den radikala handlingen ligger snarare i att lyssna, inte nödvändigtvis i att höras. Är det möjligt att genom att lyssna till och med skapa en ny form för det gemensamma?

I åtta akter undersöks lyssnande som politisk metod. Det övergripande temat för akterna är bostaden, ett ämne som berör många, men på olika sätt. Genom att lyssna delas erfarenheter med andra gällande boende, hem och levnadsvillkor. Tillsammans med KITH, en multietnisk förening med ca 250 medlemmar och lokaler på Glömmingegränd, och arkitekten Filippa Ståhlhane (Stockholm), har konstnären och filmaren Petra Bauer (Stockholm) och statsvetaren och forskaren Sofia Wiberg (Stockholm)

Akt 7, maj Info kommer snart

5. Sisters!, Petra Bauer, film 72 min, 2011

Petra Bauers film Sisters! utgör en del av konstnärens pågående undersökning kring film som politisk handling. Den är producerad i samarbete med den feministiska organisationen Southall Black Sisters i London och handlar om deras arbete mot förtryck av svarta kvinnor. Vi möter det politiska motståndet i dess mest vardagliga form där det är det dagliga arbetet och den politiska uthålligheten som står i centrum. Filmen är en del av ett större projekt som inkluderar efterforskningar om brittisk feministisk filmproduktion och teoribildning från 1970-talet. Sisters! utgår från den rörliga bildens möjlighet som plats för sociala och politiska förhandlingar. Petra Bauer är konstnär och filmare, baserad i Stockholm. Hon är intresserad av film som en politisk och kollektiv praktik; samt hur historier skapas, presenteras och representeras i rörlig bild.

6. Sabine Bitter & Helmut Weber

From Our House to Bauhaus – Occupy Modernity (Från vårt hem till Bauhaus – ockupera moderniteten), tapet, 2012

Living Megastructures, video, 25 min, spanska/engelska, 2003–2004

Tapeten From Our House to Bauhaus – Occupy Modernity är en bildserie som använder layouten och titeln till Tom Wolfes omdebatterade bok From Our House to Bauhaus (1981). Tapeten organiserar bokens sidnummer till ett rutnät och presenterar originalbilderna som vita ytor. Sedan omvandlas texten till bild, för att visuellt lyfta fram modernitetens bortglömda möjligheter att förbättra människors vardag. Det kan ses som ett motdrag till bokens klichéartade syn på den arkitektoniska funktionalismens avskalade former och enkla material som fula och enahanda.

Wolfes bok är en i många stycken förenklad kritik av modernismen som fick stor effekt på den allmänna förståelsen av modernistisk arkitektur. I Bitter & Webers tapet är det dock inte textens innebörd som producerar mening utan bilderna av tjugotre byggnader, närmare bestämt det senmodernistiska New York University Silver Towers Housing Complex. Bitter & Weber, konstnärer baserade i Vancouver och Wien, har sedan 1993 arbetat med projekt som handlar om specifika ögonblick och logiker där

det man i Europa kallat ”deltagande arkitektur”, en metod som tillåter och uppmuntrar medborgarnas engagemang i projekten.

Hans Carlsson

Artoteket, utlåning av nyskapade konstverk på Tensta bibliotek, öppning 21.2, 16:30
Studiecirkel

1970 tog organisationen Konstfrämjandet sitt första steg mot förmedling av konst via bibliotek, och så småningom utvecklades Artotek 73-modellen. Fyrtio grafiska blad fanns då till utlån på ett femtiotal bibliotek runt om i Sverige, bland annat i Tensta. För Tensta museum presenteras Artoteket, en samtida plattform för konstutlån och offentliga möten. Under februari–maj 2014 är det möjligt att låna konst på Tensta bibliotek för alla med lånekort på Stockholms stadsbibliotek. Tio konstnärer (Sarah Degerhammar, Ingrid Furre, Torsten Jurell, Lise Haurum, Malin Holmberg, Anna-Lena Jaktlund, Sofia Kråka, Sanna Marander, Carl-Johan Rosén, och Claes Tellvid) har bidragit med verk som på olika sätt relaterar till bibliotekets idé och koncept. För alla

global urban förändring har skett i olika arkitektoniska områden och situationer. De använder främst fotografi och video i sin praktik. Sedan 2004 är de medlemmar i forskargruppen Urban Subjects tillsammans med Jeff Derksen.

I Venezuelas huvudstad Caracas finns 23 de Enero, ett enormt modernistiskt byggnadskomplex bestående av åttio byggnader. 23 de Enero ritades av Carlos Raul Villanueva under diktator Perez Jimenez styre. I samband med ett uppror mot diktatorn 1958 ockuperades 4000 av de 9000 ofärdiga lägenheterna av fattiga och lantbrukare. I Bitters & Webers film intervjuas boende om sin syn på komplexet. Arkitekter, aktivister, statliga experter och konstnärer diskuterar förhållandet mellan de krafter som format Caracas. En av dem är den nya konstitution som den nu avlidne presidenten Hugo Chavez genomdrev. Konstitutionen har haft en betydande påverkan på venezulanernas liv då den har ett stort demokratiskt fokus på deltagande. Den är inte längre androcentrisk och är numera skriven på ett lättförståeligt språk. I efterhand kan man se på massockupationen av 23 Enero som en typ av social praktik som liknar

intresserade finns även möjlighet att vara med i studiecirkeln ”Konsten och folkhemmet”, som äger rum på Tensta bibliotek under Artoteks-perioden. Artoteket vill följa upp den uppsökande konstens koncept, och problematisera bibliotekets och folkhemmets biopolitiska ambitioner. Projektet undersöker också vilka samtal och möten som kan uppstå i gränslandet mellan olika kultursfärer, och i skärningspunkten mellan konstverk och förmedling.

8. Thomas Elovsson & Peter Geschwind

Time – Space Shuttle (Apollo Pavilion) (Tid – rymdfarkost (Apollonaviljongen)), modell i cellplast och video-projektion, 2013

Den sci-fi-inspirerade modellen Time–Space Shuttle (Apollo Pavilion) är en omarbetad version av målaren Victor Pasmores abstrakta skulptur Apollo Pavilion från 1969, ursprungligen placerad mitt i ett bostadsområde i Peterlee. Peterlee är en liten ort söder om Newcastle i Storbritannien och en del av den brittiska bostadssatsningen New town-projektet som startade på 1950-talet. New town-projektet liknar på många sätt det svenska miljonprogrammet (1965–74), och var

en stor satsning på bostadsbyggande. Ursprungspaviljongen är en blandning av en paviljong, en bro och en skulptur som har vandaliserats och avskytts men som för några år sedan med en hårsman räddades undan rivning genom en gräsrotskampanj. Idag är den nyrenoverad och uppskattas av många boende i Peterlee.

I de Stockholmsbaserade konstnärerna Elovsson och Geschwinds version är paviljongen förflyttad, omgjord och satt i ett annat sammanhang. Den rymmer sin historia men har också fått en ny, mer spekulerande form som talar om vad paviljongen skulle kunna vara i en annan tid och på en annan plats. Hela projektet speglar Elovssons intresse för den färska konsthistorien. Science fictionfilm och dataspel gör sig som så ofta hos Geschwind påminna i hur paviljongen presenteras med videoprojektioner på utsidan. Är paviljongen ett UFO, en rymdraket eller kanske en ruin från framtiden? Den vittnar om parallella historier och oupptäckta möjligheter för byggen som uppfattats som hopplösa. Peter Geschwind presenterar projektet lördag 1.2, 15:00.

9. Fernando Garcia Dory & Erik Sjödin

Shifting Land, Part 2 of A Model Farm. (Landskifte, del 2 av En bondgårdsmoell).

Utkast till publikation, ritningar / kollagekarta, videoporträtt, 2013 -2014.

En arbetsplats och installation i gallerirummet som förändras utifrån händelser under arbetet med A Model Farm, ett projekt påbörjat våren 2013, som syftar till att skapa förutsättningar för möten och dialog kring de offentliga, sociala och ekonomiska verksamheterna på Hästa gård på Järvafältet.

A Model Farm är ett engagemang över tid med ett specifikt landområde; en storstadspäri, mellan stad och landsbygd, där dramat kring nedmontering av välfärdsstaten, växande ekonomisk ojämlikhet och social splittring utspelar sig. Projektet utforskar de potentiella regenerativa krafter som konst kan ha i mötet med jordbruk.

I slutändan kolliderar konstnärernas försök att åstadkomma kreativa och försonande lösningar med en realpolitik som strävar för att bevara ett rekreatiomsområde och kulturreservat fritt från konflikter och som kan verka

Håkan Forsell

Från stadsliv till livsstil – bostad och urbanitet under ett sekel

Föreläsning onsdag 5.2, 18:30

Valet av bostadspolitik förändrar livet i städer. Det är egentligen inget uppseendeväckande påstående, ändå ställs sällan frågan vad stadshemmet upplåtelseform, pris och gestaltning har för inverkan på stadsmiljöns ekonomi, kultur och sociala förhållanden. Svenska städer har under 1900-talet präglats av omväxlande starka utvecklingsblock som alla har haft bostadssektorn som en central scen där samhällsutveckling och politiska reformer har ägt rum. Hur har hemmet, när det har förändrats från den "nödvändiga" via den "goda" till den "attraktiva" bostaden, format stadsmiljön och dess arbets- och gatuliv, mobilitet, demografi och värderingar? Forsell är urbanhistoriker, docent i historia vid Stockholms universitet och forskare vid IRS/Center for Metropolitan Studies, TU-Berlin. Han har nyligen givit ut essäsamlingen: "Bebodda platser. Studier av vår urbana samtidshistoria" (Arkitektur Förlag 2013).

oförmögen att införliva medborgarnas egna initiativ till odling och sociala projekt. Gränserna och möjligheterna för konst, politik, tjänstemannastyre, affärsverksamhet och gräsrotsinitiativ träder fram inom ett landområde i förändring vars framtid är oklar.

Barakat Ghebrehawariat med Revolution Poetry: Nachla Libre, Yodit Girmay-Abraha och Mustafa Kibar Välkommen till skamhället – tre tolkningar

Tre tal som tolkas av tre poeter på Tensta museums invigningar 26.10 och 18.1 samt på avslutningen 18.5 Demokratiagenten Ghebrehawariats (Stockholm) talserie är som han själv beskriver det "En dystopi skriven i dyslexi, det är vad som händer när bokstäver byter händer, i den uppochnedvända världen där m blir s och sd stavas svt.". Tillsammans med slampoelinätverket Revolution Poetry, initierat av Nachla Libre (Stockholm), kopplar han ihop politik, patos och poesi. Han skriver: "2000-talets Sverige är i kris. Rasismen har en renässans och segregationen har seglat upp som en av vår tids ödesfrågor. Idag är våra livsvillkor starkt knutna

till de tre P:na: pigment-, plånbok- och penisprivilegier. Det enda som kan sätta P för förfallet är ett annat stort ”P”:
Politiken. Men den postpolitiska kulturen och nomenklaturen saknar de nivåer av fantasi, energi och djärvhet som krävs för att tala utanför samma ramar som den har instiftat och upprätthåller. Sjukt kan ej med sjukt fördrivas. Homeopatin, har det visat sig, är en återvändsgränd.”

10. Dominique Gonzalez-Foerster

Parc Central, 11 kortfilmer, 50 min, 1998–2003

Kyoto badar i blått ljus medan kameran gör en åkning längs med floden. Den långsamma gitarrmusiken frambringar en filmisk känsla och kombineras med en osäkerhet om vilken tid det är på dagen. Parc Central (2006) är en sammanställning av elva kortfilmer som gjordes mellan 1998 och 2003. Den tar åskådaren med till parker, stränder, öknar och urbana landskap, från Kyoto till Rio, genom Buenos Aires, Hong Kong, Brasilien och Paris. Verket porträtterar stads-, förorts- och landsortsmiljöer fulla av modernistisk arkitektur i olika filmsekvenser som var och en följer sin egen logik. Tonsatt av musiken och gatans ljud, erbjuder varje

dessutom ett antal feministiska science fiction-romaner. Urvalet från biblioteket visas i en installation skapad av den Göteborgsbaserade duon Åsa Norberg och Jennie Sundén, som knyter an till ”allkonstverket” som idé. Norberg och Sundén har bl a intresserat sig för Bloomsbury-gruppen och deras alternativa livsstil i det tidiga 1900-talets London.

The Grand Domestic Revolution (GDR) är ett pågående forskningsprojekt initierat av Casco – Office for Art, Design and Theory i Utrecht. Projektet fokuserar på hemmets sfär och hushållningsfrågor och syftar till att stimulera andra sätt att leva och arbeta än de vi är vana vid.* GDR har tidigare visats i en lägenhet i Utrecht från 2009–2011 via ett residency, i en större utställning på Casco 2011–2012 och fortsätter nu att ställas ut genom den internationella turnén GDR Goes On. GDR är inspirerat av de materialistiska feministiska rörelserna i USA som under sent 1800-tal experimenterade med kollektiva lösningar på det isolerade hemlivet och hushållsarbetet. De här experimenten involverade bland annat konstnärer, formgivare, hembiträden, arkitekter, trädgårdsmästare och aktivister

sekvens sitt eget lilla drama, från ett papper som flyger runt i luften i Buenos Aires till en hund som fångats i ett skyfall i Taipei. Gonzalez-Foersters (Paris) miljöer erbjuder mystik och abstraktion, känslan av att platsen lika mycket härrör från betraktarens projicerade tolkning som från dess eget inneboende väsen. Hennes verk präglas av ett stillsamt, intimt förhållande med det samtida urbana livet, inklusive senmodernistiska bostäder, de utforskar filmiska konventioner, temporalitet och den subjektiva upplevelsen.

11. Grand Domestic Revolution

Library med utställningsdesign The Usual Things av Åsa Norberg & Jennie Sundén

The Grand Domestic Revolution medverkar i Tensta museum: Rapporter från nya Sverige med ett bibliotek. Biblioteket är en samling under uppbyggnad med över tvåhundra böcker, dokument och filmer som ”revolutionära” verktyg. Böckerna handlar om hushållsarbete, organiseringsmetoder, deltagande och samarbete inom konst och arkitektur, feminism, alternativa ekonomier och frågor om ”det gemensamma”. I biblioteket finns

som utforskade och utvecklade hemmets status från en privat angelägenhet till något som kunde rymma intresse för ny formgivning, annorlunda boendekonstellationer och formandet av en kollektiv identitet av och i hemmets sfär.

Casco – Office for Art, Design and Theory är en Utrecht-baserad institution för forskning inom konst och formgivning med fokus på interdisciplinära, samarbetsbaserade och processuella metoder. Cascos aktiviteter består av utställningar, workshops, möten, bokutgivning, filmvisningar, performance och utbildning. The Grand Domestic Revolution har curerats av Binna Choi och Maiko Tanaka med stöd av Yolande van der Heide. **Binna Choi presenterar GDR söndag 19.1, 14:00.**

* Dolores Hayden, The Grand Domestic Revolution, 1982

20. Heidrun Holzfeind

Corviale, il serpentone (Ormen), video, dvd, 34 min, stereo, 2001

Za Zelazna Brama (Bakom järnporten), video, hdv, 55 min, 2009

Colonnade Park, video, hdv, 54 min, 2011
Corviale är ett kilometerlångt

bostadskomplex i utkanten av Rom. Byggnaden beställdes 1972 av IACP (Institutionen för socialt boende) och en grupp arkitekter, i regi av Mario Fiorentino, fick i uppdrag att lösa den akuta bostadsbrist för arbetarklassfamiljer som då fanns. Men bostadskomplexet byggdes också som en mur som skulle förhindra staden från att spridas ut i naturen. När Corviale stod färdigt 1983 blev det ett hem för 9500 personer. Komplexet byggde på idén om sociala bostäder enligt Le Corbusier, den om att all nödvändig infrastruktur i en stad ska finnas inom komplexet, bland annat för att uppmuntra sociala kontakter mellan de boende. Av politiska skäl blev många av de ursprungliga strukturerna aldrig realiserade eller, nästan thugo år efter det att de första hyresgästerna flyttade in, inte slutförda. I filmen diskuterar invånarna avsaknaden av infrastruktur och fördomar där man kännetecknar Corviale som ett getto med hög arbetslöshet, kriminalitet och drogmissbruk. Filmen behandlar den misslyckade utopiska modernistiska arkitekturen i det sociala vardagslivet. Intervjuer med invånarna mixas med musikvideor till romsk hiphop som behandlar sociala frågor.

Mellan 1954 och 1960 byggdes arkitekten Mies van der Rohes bostadshus Colonnade och Pavilions i Newark, New Jersey. Tillsammans bildar de tre stora komplex i glas och stål och mittemellan dem placerades Christopher Columbus Homes, ett projekt med sociala bostäder (social housing). Tillsammans utgjorde de en början på en urban förnyelse i Newark. Genom samtal med hyresgästerna porträtteras livet i området. De får berätta om sina erfarenheter av att leva i de klassiska modernistiska husen samtidigt som bilder från lägenheterna och den fantastiska utsikten från fönstren visas. www.heidrunholzfeind.com

12. Mila Ivanow

Sex titlar, olja på duk

Under höstavdelningen ingick målningarna i Salong Tensta.

För Ivanow har måleriet stått i centrum sedan 1940-talet. Hon fick som ung privatlektioner av den finländske målaren Birger Carlstedt. Efter pensionen kunde hon ge konsten allt mer tid. Kostnaderna för sitt måleri betalade hon genom att arbeta som jourkurator om nätterna. Dagarna spenderade hon i ateljén på Södermalm. Ivanow är en trogen kolorist

Za Zelazna Brama (Bakom järnporten) skildrar vardagslivet i ett bostadsområde i Warszawas centrum som byggdes under den kommunistiska eran 1965–1972, på ruinerna av det så kallade "lilla judiska gettot". Området består av nitton byggnader, alla sexton våningar höga, och byggda enligt rationella moderna principer.

På 1970-talet var bostadsområdet en symbol för tekniska framsteg och det polska socialistiska välståndet. Idag betraktas bostadsområdet av många som undermåligt, med sina små lägenheter, och är en ovälkommen påminnelse om den kommunistiska tiden. De flesta av de tjugofem tusen invånarna är studenter, pensionärer eller barnlösa par men det finns även en växande vietnamesisk och judisk befolkning som nyligen bosatt sig där. Sedan 1989 har man byggt många postmoderna lägenhetshus, kontorsbyggnader och hotell mellan byggnaderna, vilket har lett till att grönområden förstörts och att den ursprungliga tanken med området raserats. Filmen innehåller både samtal med invånarna och bilder av korridorer, lägenheter, foajéer, butiker, lekplatser och skolor runt om i området.

som gestaltar vardagligheten, till exempel det hon ser utanför fönstret, med och i färg. Född i Helsingfors 1914 och bosatt i Stockholm sedan 1940-talet var Ivanow stadens första invandrarkonsulent, stationerad i Tensta i början av 1970-talet. Till Rinkeby flyttade hon 1969 och sedan ett år bor hon i Kista. Se även ett videoporträtt om Mila Ivanow av Järvaprojektet, nr 15.

13–15. Järvaprojektet

13. Hembygdsakvarium, akvarium med grönlingar, 2013

14. Grönlingen (Barbatula Barbatula) i Igelbäcken, video, 15 min, 2013

15. Videoporträtt av Mila Ivanow, video 25 min, 2013

Järvaprojektet, ett kollektivt konstnärligt initiativ med bas i Stockholm bestående av konstnärerna Fredrik Ehlin, Patrick Kretschek och Erik Rosshagen, visar ett akvarium och ett videoverk som med dokumentärfilmiska metoder undersöker förhållandet mellan fauna och förort, naturen och den byggda omgivningen. Verket handlar om den sällsynta och naturskyddade fisken grönlingen som lever ett anonymt liv i en igenvuxen bäck som rinner genom

kulturresevatet Järvafältet. Järvafältet är ett före detta militärt övningsfält som nu är rekreativsområde för de omgivande förorterna Rinkeby, Tensta, Hjulsta, Kista, Husby och Akalla. Grönlingen, som ligger nedgrävd i dyn större delen av året, har via forskare på Naturhistoriska riksmuseet fått en vågmästarroll inom stadsplaneringen och stoppade oväntat under 1990-talets byggboom exploateringen av Järvafältet.

Arbetet är ett försök till samtidshistoriebeskrivning och använder sig på ett gogolskt vis av både Järvafältet och den för området unika fisken grönlingen för att berätta om hur våra städer växer fram ur lapptäcken av politiska visioner. Järvaprojektet är intresserade av ett berättande som förhåller sig kritiskt och analytiskt till de bilder av platsen som reproduceras i olika medier, men också av olika former för berättande. Projektet började som en platspecifik produktionsplats på Tensta konsthall och har sedan 2009 resulterat i bland annat en separatutställning på Tensta konsthall 2010 och en publikation. Det samlade research-materialet som arbetet har genererat finns samlat på www.jarvaprojektet.se. Järvaprojektet

under sommaren 2012 med ungdomar engagerade i Megafonen, en organisation som arbetar för social rättvisa och för upprustningen av utsatta förorter.

Megafonen har i flera år arbetat med att hjälpa och organisera ungdomar från området, genom läxhjälp, lägerverksamhet, anordnande av seminarier, demonstrationer med mera. Under upploppen som följde efter polisens dödsjutning av en 68-årig man vid ett ingripande sommaren 2013, var Megafonen en av de röster som satte oroligheterna i samband med områdets socioekonomiska utsatthet och lyfte fram felaktigheter kring den första informationen som polisens gav om mannens död. I samband med upploppen brändes många bilar upp, och just bilder av brinnande bilar kom att bli det som många utanför Husby kom att associera med området. I filmen utgår konstnären Khosravi Noori från de vittnesmål som Megafonens medlemmar lämnade under intervjun för att skapa ett verk om de erfarenheter av utanförskap och diskriminering som måste ses som en bakgrund till både ungdomarnas engagemang och till oroligheterna i Husby under sommaren 2013. Söndag 2.3, 14:00

har fått stöd från Konstnärnämnden, Längmanska kulturfonden och Helge Ax:son Johnssons stiftelse.

Den andra filmen är ett porträtt av 99-åriga Mila Ivanow som flyttade till Rinkeby 1969 och som sedan ett år bor i Kista. Hon föddes 1914 i Finland och kom till Sverige efter andra världskriget. Som Stockholms första invandrarkonsulent arbetade hon under 1970-talet i Tensta för att barn med annat modersmål än svenska skulle få behålla det. I filmen berättar hon också om sitt måleri. Fem av hennes målningar ingick i höstavdelningens Salong Tensta. **Järvaprojektet presenterar sitt arbete och leder en vandring till Eggeby gård till Järvafältet fredag 25.4, 15:00.**

16. Behzad Khosravi Noori & René León Rosales

Glöd, video, 51 min, 2014

Glöd är en betraktelse över de erfarenheter som ungdomar från Husby har av massmediers bevakning av området, skolan och diskriminerande situationer i vardagen. Filmen bygger på en intervju som konstnären Behzad Khosravi Noori (Teheran/Stockholm) och etnologen René León Rosales genomförde

berättar Behzad Khosravi Noori om arbetet med filmen.

17. Konsthallsklubben

Vårt Tensta, video 40 min, 2013

Det här videocollaget med intervjuer är gjort av högstadieleverna och Tenstaborna Anisa Omar och Bilan Rage tillsammans med Tensta konsthalls förmedlare Safiya Guleed och konstnären Nina Svensson. Under 2013 har de mött olika Tenstabor för att intervjua dem om deras Tensta. De har fått frågor som: Skulle du någonsin kunna tänka dig att flytta från Tensta?, Ifall du var borgmästare för en dag i Tensta, vad skulle du ändra på då? och Vad tycker du om Tensta?. Några får besök i sina hem. De berättar om personliga minnen och platser i Tensta och vad som är Tensta för dem och hur de tror att stadsdelen kommer att se ut i framtiden. Intervjuerna har utgått från möten där de medverkande själva valt platsen, hemma hos sig, hos en släkting eller en mer neutral plats utomhus. Frågor och svar är direkta där Anisa Omar och Bilan Rage både filmar och intervjuar själva. De har fått fria händer i hur de filmar och vilka frågor de vill ställa. Deras arbetsmetod blev till en lek med rollerna som reporter och kamerakvinnan.

Anisa Omar och Bilan Rage var med om att skapa Konsthallsklubben på Tensta konsthall. Våren 2011 startades Konsthallsklubben på initiativ av en grupp elvaåriga tjejer från en närliggande skola. Klubbens medlemmar var 10-13 år gamla och träffades varje onsdag eftermiddag för att tillsammans med inbjudna konstnärer och konsthallens personal, diskutera och arbeta konstnärligt. Arbetet utgick från konsthallen men skedde även på andra platser runt om i Tensta. Genom utflykter till andra delar av Stockholm rörde sig Konsthallsklubben också ut i staden för olika aktiviteter och projekt. Innehållet utformades i dialog med deltagarna och kunde bestå av t ex utställningsbesök, filmprojekt, vulkanbygge, dans och karaoke. Idag, när konsthallskubbens medlemmar är spridda på olika högstadieskolor, är klubben vilande

Bernd Krauss & Nina

Svensson Tensta museums filial på Medeltidsmuseet: Tensta Travsällskap På Medeltidsmuseet presenterar Tensta Travsällskap sig och sin verksamhet genom spårläggning av trav runt om i Tensta, resten av Sverige och i världen. Hittills har Tensta Travsällskap

Fotografier ur Trafikkontorets arkiv och studentpresentationer onsdag 22.1, 18:30 och söndag 26.1, 14:00

KTH i Tensta är en förberedande skola i arkitektur och samhällsbyggnad för dem som är nyfikna på området. Skolan, som funnits sedan 2008 och är förlagd till Ross Tensta Gymnasium, är tänkt att vara en naturlig länk till högre studier genom sin närvaro och verksamhet i Tensta. Under hösten har KTH i Tensta, under ledning av arkitekterna Stefan Peterson och Per Elde, arbetat med en serie undersökningar kring minnen och föreställningar om det offentliga rummet. Arbetet har handlat om individuella och subjektiva tolkningar av de rummen. Det handlar om rum som är i ständig förändring och i grunden en fysisk, vardaglig mötesplats med historiskt kopplingar men som i dag också blivit en tydligt medial politisk arena. Studenterna diskuterar detta genom en serie individuella förslag som utgår ifrån Tenstas historia och bilder från Trafikkontorets arkiv. Redovisningen av studenternas arbeten sker på Tensta konsthall vid två presentationstillfällen.

19. Kurdiska Föreningen Spånga

Arkivmaterial från Kurdiska Föreningen

genomfört vandringar och besök på tävlingsbanan Solvalla, (vars hästar innan miljonprogrammet sommarbetade på Tenstas gårdar) kurser med hästkontakt, tävlingsdag på Taxingeplan framför Tensta konsthall, utflykter till Bergsåker med elever från vänorten Sundsvall och Skvadern gymnasium, resa till Jakobstad i Finland med lokal travrunda samt stallbesök hos hästägare Kjell Svarvar. Sällskapet är öppet för alla och välkomnar olika sorters samarbete som stödjer Tensta Travsällskaps intressen och mål. Installationen består bland annat av vadslagningsbyråkvitton gjutna i aluminium, skumrullar från konstkollet på Tensta konsthall sommaren 2013 som användes när saker skulle flyttas, damm från Solvalla travbana i Stockholm, och porträtt (medlemsskyltar) av barn med de stora solglasögon som vanligtvis används av travkuskar. Konstnärerna samarbetar med en mellanstadieklass från Askebyskolan, Rinkeby. I samarbete med Medeltidsmuseet. Lördag 12.4, 14:00 presenterar konstnärerna Bernd Krauss & Nina Svensson Tensta Travsällskap. På Medeltidsmuseet.

18. KTH i Tensta

Spånga, Kurdiska riksförbundet och Rohat Alakom, ca 1970 till idag

Föreläsning söndag 23.2, 14:00

Rohat Alakom När Sverige blev kurdernas land.

En av Tenstas mest aktiva föreningar är Kurdiska föreningen. Ca 2000 kurder lever i Tensta och föreningen är en mötesplats för många av dem men även för andra.

Föreningen, som grundades 1986, är politiskt och religiöst obunden och arrangerar bl a varje år en stor newroz-brasa vid Eggeby gård på Järvafältet, med upp till tio tusen deltagare. Kurdiska Föreningen Spångas historia handlar inte bara om föreningens egna aktiviteter utan också om kurdernas migrationshistoria i Sverige. Den historien speglar i sin tur både Sveriges migrationspolitik under efterkrigstiden och världspolitiska skeenden.

På en landyta lika stor som Frankrike bor kurder i ett område som gränsar till Turkiet, Iran, Irak och Syrien. Trots en befolkningsgrupp på över fyrtio miljoner är de ett statslöst folk med begränsade medborgerliga rättigheter. En situation som föranlett oroligheter och decennielånga uppror med ofta ödesdigra konsekvenser. Av den anledningen

befinner sig många kurder i transit. Kurderns anspråk på ett eget land har provocerat ockupationsmakterna till att införa strikta kulturella begränsningar. Att det länge varit förbjudet i Turkiet att tala samt undervisa på kurdiska är ett av många exempel. Den kurdiska kulturen är rik och mångskiftande och en stor tyngd läggs på den muntliga traditionen med musik och poesi. En logisk konsekvens efter många år av kulturellt förtryck i hemlandet, är ett aktivt förenings- och kulturliv. **Söndag 23.2 ordnas en eftermiddag om**

Kurdiska Föreningen Spångas historia. Söndag 23.3, 14:00 firas newroz - nyår - på konsthallen. Söndag 27 april arrangeras Kurdisk kulturdag med Kurdiska Riksförbundet och Kurdiska Föreningen Spånga. I samarbete med Kurdiska Föreningen Spånga.

Söndag 23.2 anordnas en föreläsning När Sverige blev kurdernas land med Rohat Alakom. Kurder har flyttat till Sverige under snart 50 år, men den gemensamma historien är mycket längre än så. Författaren Rohat Alakom har i ett antal böcker och texter beskrivit kurdernas historia i Sverige – en mångskiftande, överraskande och hittills

förenar dem är ungdomen och ambitionen att skaffa sig en svensk utbildning, men utbytet blir större än så när olika perspektiv bryts mot varandra. I filmens myller framträder några elever med sina röster, bland andra Therese från Borlänge, Alejandro från Montevideo, Aycan från Homs, Esperanza från Beirut och Suad från Tigrinja. Hon skulle senare bli Sveriges första kvinnliga imam.

Det var en annan tid, före 1990-talets krisår, men det var ingen idyll då heller. Titeln "BSB" stod för "Bevara Sverige Blandat" som i sin tur var en reaktion mot det rasistiska "BSS" (Bevara Sverige Svenskt). Det var också några år präglade av viss optimism inför kalla krigets slut, en kort period innan nya konflikter drev fram nya flyktingströmmar. Filmen försökte fånga energin som fanns. Det är en rapsodisk skildring, en strävan att uppsnappa enskilda öden och perspektiv i det myller, det schemalagda kaos, som en skola utgör. Idag är den ett tidsdokument.

Brita Landoff har en lång erfarenhet som oberoende filmare och av olika uppdrag och befattningar inom filmområdet. Sedan våren 2013 förbereder hon en ny film på gymnasiet i Tensta. **Onsdag 19.2, 18:30 Samtal mellan**

inte särskilt bekant berättelse. Redan under vikingatiden korsades svenskers och kurdernas vägar då de troligen möttes år 943 i samband med erövringen av staden Berda'a, i nuvarande Azerbadzjan. Alakom kom till Sverige i början av 1980-talet och kombinerade arbetet som hemspråklärare sitt författarskap med böcker som bland annat Kurder i den moderna turkiska litteraturen (1989), En kvinnomakt i den kurdiska folklören (1994), Svensk-kurdiska kontakter under tusen år (2000) och Kurder – 40 år i Sverige (2007).

21. Brita Landoff

BSB – Bland svartskallar och blekfisar, en dokumentärfilm i regi och produktion av Brita Landoff, foto Erik Strömdahl. En samproduktion med Sveriges Television, 58 min, 1988

I Filmen BSB– Bland svartskallar och blekfisar befinner vi oss på Tensta gymnasium våren 1988. Hälften av eleverna har familjebakgrund i Sverige och hälften i ett trettiotal andra länder. Filmen skildrar den levande organism en skola kan vara, en ständig rörelse av människor och tankar. Här samlas individer med olika referenser och erfarenheter. Det som

dokumentärfilmaren Brita Landoff och rektor Sofie Nyström om Ross Tensta gymnasium under 30 år. I samarbete med Ross Tensta gymnasium.

20. Minouk Lim

New Town Ghost (Den nya stadens spöken), video, 11 min, 2005

"Jag har ingenstans att ta vägen, jag är den nya stadens spöke", skriker en ung kvinna in i mikrofonen som är kopplad till en portabel högtalare. Det är öppningssekvensen i videoverket New Town Ghost (2005). Lim (Seoul) skrev en text och bad en ung slampoet från Korea att uppföra den på Seouls gator, scenen ackompanjeras av en trumma och fotgängarnas perplexa miner. Poeten läser i takt med trumslagen medan de åker runt på ett biltak genom stadsdelen Yeongdeungpo. Under 2005 befann sig området mitt i en ombyggnadsprocess som en direkt följd av hänsynslösa privatiseringar och en bostadspolitik som ständigt ändrar strukturen på området. Det är ett exempel på ett nytt storskaligt bostadskomplex, belastat med andra typer av problem än Sveriges miljonprogramområden. Lims verk använder sig ofta av ett poetiskt språk

och politisk kritik, med fokus på det koreanska samhället och de stora steg som Korea har tagit för att moderniseras. Under mer än ett århundrade har den här delen av Seoul, Yeongdeungpo, varit ett viktigt industriområde som nu omvandlas till symbolen för ett nytt område och en ny typ av stad, för Lim och koreaner i hennes generation.

22. Katarina Lundgren

Artificiella höjder, video 15 min, 2013
Filial till Tensta museum: Stockholms tippor och toppor på Stockholms Stadsmuseum

I Stockholmsområdet finns ett antal konstgjorda höjder, toppor som blev en följd av de moderna stadsplaneringsprogrammen i stadens centrum och förorter under åren 1950–80. Söder om staden ligger Högdalstopparna som ryktesvis består av rivningsmassor från Stockholms city och Klarakvarteren. På Järvafältet finns Granholmstoppen som konstruerades av överblivet material från byggandet av Tensta och Rinkeby. Vid Ullnasjön i Arninge ligger stadens största aktiva tippområde, en före detta skidbacke på god väg att bli Stockholms läns högsta punkt. Tillsammans utgör

en sammanställning av tio tippor och toppor kategoriserade efter höjdangivelser. Verket refererar till en annan affisch som fanns i konstnärens barndomshem föreställande Stockholms tinnor och torn, producerad av Dagens Nyheter 1979.

Katarina Lundgren presenterar en modell av Granholmstoppen på Järvafältet, fotografier av flera andra toppor samt affischen Stockholms tippor och toppor. Torsdag 20.2, 18:00 berättar Katarina Lundgren om arbetet med Stockholms tippor och toppor. På Stockholms Stadsmuseum.

23. Meron Mangasha & Senay Berhe

Blått blod, video på www.tenstakonsthall.se/space, 6 min, 2013

Blått blod är en vardagsskildring av blåa linjen på Stockholms tunnelbana berättad i visuell form med ord som drivmedel. Den är ett försök att spegla och föreviga den tid och miljö som vi lever i nu. Blått blod är inspelad längs med den blåa linjen under två inspelningstillfällen. Det är platser och miljöer som tillhör alla och för att inte sätta ett ansikte på eller anknyta en specifik grupp av människor till de platserna är filmen inspelad på natten och i tomma miljöer. Till vardags

tipporna och topparna en alternativ och parallell berättelse om stadens utveckling och vad som blivit av det som funnits tidigare. Förkastat material återanvändes, fick ny form och funktion som storskaliga parklandskap. Idag är topparna ett gränsland mellan natur och kultur, igenväxta parker, välansade frisbeegolfbanor och blivande skidanläggningar. Eftersatta ytor som tycks få sitt värde genom en inneboende potential att transformeras med nya projekteringar.

Konstnären Katarina Lundgrens film Artificiella höjder visar miljöer från Högdalstopparna, Granholmstoppen och Ullnatippen samt intervjuer med personer som på olika sätt relaterar till platserna. Karin Melinder, doktor i socialmedicin, beskriver Högdalstopparna som bortglömda landskapskulpturer och ett tyst kulturarv. Anders Sandberg, pensionerad stadsträdgårdsmästare, ger en inblick i arbetet med topparna och ideologin bakom. Roland Kahlson, utvecklingsansvarig för Ullnatippen, berättar om hur man arbetar med tippen/deponin i dag och hur den potentiellt sett kan utvecklas framöver.

I utställningen visas också en affisch,

är de fyllda med människor med olika bakgrunder och kulturer men blir nu avskalade och identitetslösa. Inspirerad av ett citat av poeten Arthur Lundkvist på Näckrosens t-banestation skrev Mangasha, verksam inom poesi och spoken word, dikten som sedan tolkats visuellt av Berhe som arbetar med film, både konstnärligt och kommersiellt. Blått blod är en hyllning till blå linjen men den rymmer också blandade känslor inför platserna längs med den.

24. Helena Mattsson, Meike Schalk och Sara Brolund de Carvalho

Aktion Arkiv i Tensta, arkivmaterial, mobil presentationsstruktur och evenemang, 2014

1989 organiserade Stockholms fastighetsnämnd en stor internationell bostadskonferens i Tensta som samlade experter från viktiga förnyelseprojekt i bland annat Frankrike, Turkiet, England och USA. Konferensen blev startskottet för en ny era av medborgarinflytande och flera bostadsförnyelseprojekt startades i Tensta som utfördes tillsammans med de boende. Det mesta av materialet från konferensen har gått förlorat. En orsak kan vara de omorganisationer som skett

inom de lokala myndigheterna en annan kan helt enkelt vara ett bristande intresse. Men Mattsson, Schalk och Brolund de Carvalho menar att både konferensen och de påföljande förnyelseprojekten är centrala för den svenska historieskrivningen, en viktig pusselbit för att förstå både arkitekturens utveckling och Tenstas urbana historia.

Under våren kommer Aktion Arkiv i Tensta att bygga upp ett interaktivt arkiv för att samla in försvunnet material och odokumenterad kunskap. Arkivet kommer att förändras under utställningstiden, dels genom det insamlade materialet och dels genom att fokusera på tre olika teman. Till att börja med kommer bostadsförnyelsekonferensen 1989 att stå i centrum, därefter Samverkansprojektet Tensta 1989–1995 på Glömningegränd av Loggia arkitekter AB och arkitekt Ylva Larsson och slutligen medborgarinitiativ från 1960- och 1970-talen fram till idag. Dessa tre teman kommer att fördjupas genom tre aktioner: ett vittnesseminarium om bostadsförnyelsekonferensen 1989 med deltagare från konferensen, som till exempel arkitekten Rod Hackney och planeraren Erol Sayin; ett middagsseminarium på Glömningegränd

Irene Molina

Föreläsning onsdag 2.4 kl 18:30, Hur blir det när man byter ut välfärd mot förtryck? – Politikens roll i segregationsprocesser i Sverige, del 2

Under mer än tjugo år har bostadsområdena från miljonprogrammet (1965–74) i Sverige bestraffats med en stigmatiserande och diskriminerande politik. Trots all officiell retorik om att satsa statliga och kommunala medel för att motverka segregation har den etniska och den socioekonomiska segregationen ständigt ökat i Sverige.

De svenska städerna räknas bland de mest segregerade idag i internationella jämförelser. Det finns en rad faktorer som förklarar varför segregation uppstår och accentueras. I de stigmatiserade områdena har arbetstillfällena, samhällsservice och samlingsplatser försvunnit. Istället har man sett närvaron av poliser och vakter öka i volym och i hårdhänthet. Irene Molina går igenom aktörer och mekanismer som har skapat segregationen i Sverige, med reflektioner kring våldet i staden och vad segregation har med de senaste upplöpperna att göra.

Irene Molina är professor i kulturgeografi, verksam vid IBF, Uppsala

med bland andra arkitekten Ylva Larsson samt debatten “Kampen om rummet” med inbjudna aktivister från 1960-talet fram till idag.

Aktion Arkiv är en förening som drivs av arkitekterna och forskarna Helena Mattsson, Meike Schalk och Sara Brolund de Carvalho. Aktion Arkiv utvecklar en deltagande historieskrivning genom aktioner, vilka för samman olika aktörer och publiker kring urbana kulturella, historiska och politiska frågeställningar. Arkivet samlar material och fungerar som en generator för samtal – som det ”runda bordet” – vilket bidrar till insamlingen och dokumentationen av berättelser och material.

Lördag 22.2, 15:00 presenterar Helena Mattsson, Meike Schalk och Sara Brolund de Carvalho Aktion Arkiv i Tensta. Onsdag 5.3, 18:30 anordnas ett Vittnesseminarium i samarbete med Samtidshistoriska institutet, Södertörns högskola. Söndag 13.4 hålls ett middagsseminarium på Glömningegränd med bl a arkitekten Ylva Larsson. Torsdag 8.5, 18:00 ordnar Aktion Arkiv debatten Kampen om rummet på ABF-huset.

universitet. Hennes forskning har berört olika aspekter relaterade till segregation i svenska städer och i andra länder. Centralt i hennes forskning är frågan om makt över rummet. Hur skapas olika rumsliga hierarkier – i bättre respektive sämre beryktade områden? Hur hänger rasism, sexism och klassförtryck ihop i stadens utformning? Vilken roll spelar politiken och vilken roll spelar marknaden i skapandet av segregationen? För att tala om de aktuella processerna av stadssegregering i Sverige har Molina använt sig av begreppen rasifiering, militarisering och rumslig stigmatisering.

25. Marion von Osten

In the Desert of Modernity – Colonial Planning and After (I modernitetens öken: Koloniala planeringsprocesser och deras effekter), installation, 2010

Projektorduk 1: Tvåkanalig bildprojektion av foton och dokument från Avery Library/Department of Drawings and Archives/Columbia University; Centre d'Archives Diplomatiques de Nantes; Cité de l'Architecture et du Patrimoine/Centre des Archives d'Architecture du XXème siècle Paris; École Nationale d'Architecture de Rabat;

ETH Zürich/GTA Institut für Geschichte und Theorie der Architektur; Farbman Archives; Hervo Archives; Kessel Archives; Mcavoy Archives; Nederlands Architectuurinstituut; Ministère de l'Écologie du Développement et de l'Aménagement durable France och från privata samlingar.

Projektion 2: Reproduktioner av ett fotografi av Cité Verticale, Casablanca, från år 1952 av arkitekterna Vladimir Bodiansky, Georges Candilis, Henri Piot och Shadrach Woods. Tack till: Avery Architectural Library, Department of Drawings and Archives, Columbia University, New York.

Projektion 3: Reproduktion av "Marrakech in Pictures 1953 In the interests of full independence: struggle, perseverance and sacrifice." Publicerad av Delegation of the Independence and Consultation Party in the East: Committee for the Independence of Morocco.

Tack till: Protectorat Maroc, Direction de l'Intérieur. Centre des Archives diplomatiques de Nantes (CADN), Nantes.

In the Desert of Modernity – Colonial Planning and After är en utställning och ett forskningsprojekt om arkitektur

De här projekten designades för nordafrikanska städer men flyttade snart till de europeiska huvudstädernas utkanter. Resultatet var förorter som blev hem åt hundratusentals migranter från kolonierna. Den koloniala bostadspolitiken förändrade på så vis radikalt såväl städer som levnadssätt på många olika platser. Även samtalet om arkitektur i Nordafrika och Europa förändrades. Samtidigt ledde projekten till en postmodern kritik i Västeuropa och USA, där argumentet var att teknokratisk planering driven av modernistiska europeiska arkitekter var ensidigt negativ. In the Desert of Modernity – Colonial Planning and After är ett av många exempel på konstnären och curatorn Marion von Ostens "projektutställningar", forskningsbaserade och tvärvetenskapliga utställningar baserade på olika former av samarbete. Lördag 29.3, 15:00 presenterar Marion von Osten In the Desert of Modernity – Colonial Planning and After.

26–28 Viktor Rosdahl

26. Elineberg 2020, olja på gjuten gips och spackel, 2009

27. A deeper kind of slumber (En djupare slummer), olja på "funnen" plast, 2013

och urbana projekt utvecklade i norra Afrika och västra Europa under 1950- och 1960-talen, i samband med koloniala styren, anti-koloniala kamper och transnationell migration. Installationen i Tensta museum: Rapporter från nya Sverige är en kondenserad version av utställningen som ursprungligen ägde rum 2010 på Haus der Kulturen der Welt i Berlin. Utställningen berättar en historia om invånare i storskaliga senmodernistiska bostadsområden i de franska kolonierna, arkitekter, koloniala administratörer och trossatser som alla var del av den tidens debatter om modernitet och modernisering. Projektet undersöker motsägelserna i den koloniala moderniteten och hur motståndet mot den utvecklades, det vill säga en process där avståndstagande och bekräftelse blandas och fortsätter att verka än idag. Genom att undersöka ett antal exempel på arkitektoniska och urbana projekt blir det tydligt hur efterkrigstidens modernism användes under koloniala styren. Det större urbana planeringssystemet som utvecklades i norra Afrika av arkitekter som jobbade för kontor som ATBAT Afrique spelade en nyckelroll i den koloniala moderniseringen.

28. Sång till den storm som komma skall, olja på utspillt lim, 2012
Många av Rosdahls (Malmö) detaljrika målningar bottenar i erfarenheten av att växa upp i en våldsam del av miljonprogrammet i en mindre stad i Sverige. Urban stadsplanering, miljonprogrammet och "orten" har länge varit ett tema i Rosdahls praktik. Hans nya verk fortsätter att behandla det, inte som en krossad dröm som tagit fysisk form, utan som platser där saker händer. Andra referenser är musik men också boken The Coming Insurrection av The Invisible Committee som talar om en ny känsla av gemenskap. Den springer ur just den här typen av bostadsområden efter och i samband med de sociala uppror som är återkommande och bara ibland når nyheterna.

Olika stilistiska grepp och fragment från diverse bilder möts i målningarna som ofta är gjorda på upphittade föremål. Sång till den storm som komma skall är en målning med olja på en utspilld bit lim, där flaskan har torkat ihop med sitt innehåll. Den föreställer ett designhotell i Tyskland som brinner, med kopplingar både till en bok av Peter Fröberg Idling och musik av Refused. Elineberg 2020 är

målad på en bit gjutet spackel och visar det område i Helsingborg där Rosdahl växte upp, ritat av arkitekten Jörn Utzon. Byggnaderna har fått tillägg, sådant som skulle kunna göras, om man ser miljonprogrammet som en skiss och en stomme att utveckla fysiskt och socialt. Det ser också ut som om en katastrof ägt rum och naturen börjat växa vilt. Titeln på den tredje målningen, *A deeper kind of slumber*, är lånad från gruppen Tiamat. Den föreställer höghus på en åker. I gräset framför husen ligger två sovande "vildar" från Maurice Sendaks barnbok *I vildingarnas land*. De är främmande och vilda, liksom vulgärbilden av invånarna i miljonprogramsområden. Verket leker även med tanken på hur arbetarklassen i de imperialistiska väststaterna kan ses som mutad av överflödet som kommer från utsugandet av andra länders resurser och arbetskraft och därför inte kan uppfylla en potentiell roll som vilda revolutionärer.

20. Solmaz Shahbazi & Tirdad Zolghadr

Tehran 1380, video, 45 min, 2002

Tehran 1380 är ett försök att göra en dokumentärfilm som å ena sidan är

ha legat strax norr om Storkyrkan, där Kungliga slottet nu ligger. Undervisningen vid Byskolan sköttes av Storkyrkans präster. Den förste kände rektorn eller "scolemästaren" hette Arvidius och det var på 1310-talet. Från 1500-talet känner man i princip till alla rektorer i obruten följd. Att utses till rektor för den här skolan innebar en säker karriär: många av skolans rektorer blev sedermera biskopar, ärkebiskopar, professorer eller intog stolar i Svenska Akademien. Den mest berömda personen är Olaus Petri, som var den som, under kung Gustav Vasas beskydd, gjorde Sverige till ett protestantiskt land. Med reformationen lades klostren ner och därmed även franciskanerklostret på Riddarholmen dit skolan flyttade. Byskolan, som bytte namn till Stockholms trivialskola, blev kvar på den adressen till 1666. Då skedde en återflyttning till det inre av Gamla stan. 1814 flyttade skolan ännu en gång till Riddarholmen, till Birger Jarls torg 7 och 1890 kunde skolan flytta in i en ny ståtlig palatsbyggnad vid Norra Bantorget. Nu inleddes ett verkligt lysande skede i skolans historia. Norra Latin betraktades som den främsta och mest prestigefyllda skolan i hela landet. Men det var bara för pojkar – flickor fick börja

självreflekterande och självkritisk och å andra sidan kan fungera som populärteve. I filmen jämförs ett storskaligt modernistiskt bostadskomplex i Teheran med nyare exempel på bostadsbyggande, från 1990-talet. I det här samarbetet mellan arkitekten och konstnären Shahbazi och curatorn och författaren Zolghadr berörs också senmodernistiska bostadsprojekt som globalt fenomen.

29–32. Ross Tensta Gymnasium

Inlånade konstverk

28. Torsten Renqvist, *Hunden, fågeln, båten*, etsning, 1954

29. Veronica Nygren, *Haren om hösten*, väv, 1984

30. Carl Larsson, *Rektor Lundberg och två lektorer*, skiss till väggmålning i Norra Latin, akvarell, 1890

31. Axel Fahlerantz, *Riddarholmen och Söder i månskensstämning*, olja på duk, ca 1900

Ross Tensta Gymnasium, som invigdes 1984, fyller trettio år i år men dess anor går via Norra Latin tillbaka till medeltidens Stockholm. I själva verket hade skolan kunnat fira 699 år eftersom berättelsen om byskolan i Gamla stan är dokumenterad från 1315. Byskolan sägs

först i slutet av 1950-talet.

1983/1984 lades verksamheten vid Norra Latin ner och utlokaliseras till Tensta. Gymnasiet skulle, precis som dess "förfäder", gå i bräschen och utgöra förebild för morgondagens utbildning. Byggnaden ritades av Gösta Uddén och är modern med generösa ljusinsläpp och fasad i oljad träpanel. Särskilt vinterträdgården väckte uppmärksamhet när gymnasiet invigdes. Här talas idag mer än sextio olika språk och eleverna följer en rad gymnasieprogram, men gemensamt fokus ligger på integrerad kunskap som knyts ihop av ämnet historia. Det som också gör Ross Tensta gymnasium speciellt och unikt i Sverige är att av omkring 740 elever är 120 nyanlända till landet och går program för språkinträdning. Läraromsättningen har hittills varit mycket låg. Men nu pensioneras många av de lärare som följde med från Norra Latin och en ny generation lärare kommer att ta vid. Något som bokstavligen materialiserar gymnasiets historia är dess konstsamling som överlevt omorganiseringarna och följt med från tidigare skolbyggnader. Därför ingår fyra verk ur den samlingen i Tensta museums vårdavdelning. Onsdag 19.2,

18:30 samtalar dokumentärfilmaren Brita Landoff och rektor Sofie Nyström om Ross Tensta gymnasium under trettio år. I samarbete med Ross Tensta gymnasium. Tisdag 29.4, 10:00-20:00 är det öppet hus på Ross Tensta Gymnasium. Visning av Brita Landoffs film BSB – Bland Svartskallar och Blekfisar (1988) i aulan.

Konstverk inlånade från Ross Tensta Gymnasium

Torsten Renqvist

29. Hunden, fågeln, båten, etsning, 1954

Det här grafiska bladet omfattar konstnärens hela andliga och estetiska tematik: alla levande varelsers utsatthet, ofullkomlighet som motkraft mot det auktoritära, uttryckt med en ömsint form av humor. Med till synes enkla, nästan tafatta, streck, har konstnären skissat upp en scen med fyra element: en hund, en fågel, en segelbåt och en horisont. Hunden har de starkaste mänskliga dragen, fågeln är mer abstrakt och resten förblir antydningar och fragment. Det är ett förtätat ögonblick i en obestämd tid. Torsten Renqvist (1924 – 2007) hör till en av de mest spridda, omtyckta och välbekanta konstnärerna i Sverige under efterkrigstiden. Hans skulpturer, ofta i trä

Veronica Nygren en av grundarna av det svenska klädföretaget Mah-jong, detta efter att hon stött på Kristina Torsson och Helena Henschen, alla deltagare på en modehappening på Moderna Museet 1965. Deras gemensamma mål var att formge vackra, färgstarka och lättskötta basplagg tillverkade i Sverige. De klädde en vänsterpolitiskt medveten generation och den framväxande kvinnorörelsen.

Carl Larsson

31. Rektor Lundberg och två lektorer, skiss till väggmålning i Norra Latin, akvarell, 1890

När Norra Latin invigdes 1890 ansågs en skola vara en av de viktigaste byggnaderna i ett lokalsamhälle. Kungen själv, som då hette Oscar II, samt hans son Prins Eugen, invigde byggnaden. Carl Larsson (1853–1919) hade vid den här tiden ännu inte fått sitt monumentala genombrott, som kom 1896 i samband med uppdraget med de pampiga freskomålningarna inne i Nationalmuseum, Midvinterblot. Men han var på gång som monumentalmålare och strax före uppdraget för Norra Latin hade han utfört väggmåleri för en flickskola i Göteborg. Där hade han,

eller metall, återfinns på många offentliga platser, inte minst skolor, och de föreställer nästan alltid djur. Det här verket utförde Renqvist 1954, det vill säga fyra år efter att han gått ut Konsthögskolan i Stockholm. 1964 fick Torsten Renqvist ta emot Venedigbiennalens stora pris för den grafik han visade där. 2003 gav han ut en bok tillsammans med Asta Bolin, med titeln Djur kan inte ljuga.

Veronica Nygren

30. Haren om hösten, väv, 1984

Haren om hösten är en väggbonad i ryateknik i sin vildaste form. Den är allt annat än jämnklippt och garnändarna bildar istället ett vertikalt kuperat höstligt landskap, där yllet tycks ha vuxit ut efter eget skön. Men var är haren? Marken doftar av fukt och växtlighet. Veronica Nygren (1940–2006) var en textilkonstnär med just vävning som specialitet. 1989–1994 var hon professor i textil på Konstfack. Det var fram för allt under det sena sextioalet, under den första feministiska vågen inom konsten, som vävning lyftes fram som konstnärlig teknik jämbördig med måleri eller skulptur. Samtidigt började det hända saker på modefronten. 1967 var

med sin karaktäristiska romantiska berättarglädje, skildrat historiskt viktiga kvinnor: ”Vikingakvinnan”, den Heliga Birgitta och Fredrika Bremer samt i slutet några botaniserande skolflickor. Den här akvarellen är en skiss till en större väggmålning, vars komposition återanvändes på Nationalmuseum. Folk har samlats för en högtidlig stund i det fria, för att åse skolgossarnas korum (som är det färdiga verkets titel), det vill säga en gudstjänst som militären förrättade ute i fält och som skolpojkar skulle öva på. Skissen visar den högt respekterade rektor Lundberg omgiven av några lärare. I ett nummer av tidskriften Idun (“Illustrerad tidning för kvinnan och hemmet”), från 1903 kan man läsa en hyllningsartikel till rektor Lundberg inför hans sextioårsdag: ”Redan den yttre gestalten verkar imponerande genom sin kraftfullhet, och man märker snart, att den fysiska kraften motsvaras af en andlig. Därför har det heller aldrig försports, att rektor Lundberg såsom läroverkets styresman haft någon som helst svårighet vare sig att vinna respekt hos sina lärare eller att upprätthålla tukt och ordning bland lärjungarne”. Med på den färdiga målningen finns även andra dignitärer

samt faktiskt också Carl Larsson själv, med en dotter på axlarna. Målningen, som inte hade några religiösa anspelningar, ansågs mycket modern för sin tid.

Axel Fahlerantz

32.. Ridderholmen och Söder i mänskensstämning, olja på duk, ca 1900

Axel Fahlerantz (1851–1925) studerade vid Konstakademien och tyckte om att undersöka färgernas valörer i nattliga ljusförhållanden, gärna landskap vid vatten. Det nattliga går som en röd tråd genom hans måleri och är ett exempel på det speciella svärmod som löpte genom kulturen internationellt vid den här tiden. På ett dramatiskt och romantiskt sätt skildrar han i den här målningen Stockholm då månen strax ska glida in bakom Söders höjder till höger och det sista dagsljuset ger intressanta färgskiftningar på himlen och Mälaren. Till höger på målningen skimrar gatlyktorna på Ridderholmen, platsen för Tensta gymnasiums föregångare, Stockholms trivialskola. När målningen kom till bodde ca 300 000 människor i Stockholm. Befolkningsökningen var kraftig och bostadssituationen akut. Klasskillnaderna var skriande och

av få äldre byggnader som bevarats.

Sedan 1986 disponerar gillet Nälsta gård i Spånga som byggdes i början av 1800-talet. Här ordnas regelbundet bland annat öppet hus och Kulturskolans pianokurser. Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille, som grundades 1932, ger också ut böcker. 1972 publicerades "Spånga före Tensta" och på senare år har sockenstämmoprotokoll från 1600–1862 givits ut. Livet i Spånga under första halvan av 1900-talet har dokumenterats och man har tagit fram kopior av gamla kartor över Spånga. Onsdag 26.3 kl 18:30 presenteras och diskuteras "Tensta innan miljonprogrammet" utifrån gillet's fotoarkiv.

34. STEALTH.unlimited & Peter Lang

Haunted by the Shadows of the Future: ARTEFACTS (Jagad av framtidens skuggor: artefakter), föremål utställda i Stadsmuseets museilägenhet på Kämpingebacken i Tensta, allmän visning onsdagar kl 14:00, samling på Tensta konsthall

Haunted by the Shadows of the Future: HORIZONS (Jagad av framtidens skuggor: horisonter), visionsseminarium söndag 30.3, 13:00.

sjukdomar härjade.

33. Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille

Affischställ med fotografier och kartor från Tensta innan miljonprogrammet

Spånga Fornminnes- och

Hembygds-gille dokumenterar Spånga sockens historia. I socknen ingår också Tensta, vars första kända omnämnande är 1292. Området är rikt på både bo- och gravplatser från järnåldern och vikingatiden men har sannolikt bebotts sedan istidens slut. Namnet Tensta har sitt ursprung i ordet "tena", en sorts fiskeredskap och "sta", ett inhägnat område. Spånga refererar till vatten, och passage över vatten. Spånga kyrka, som ligger mitt i Tensta, är en av de äldsta i Stockholmsområdet med delar från 1100-talet. Två runstenar på kyrkogården vittnar om att man långt innan E18 och Förbifart Stockholm färdats genom Tensta – runstenar restes främst vid vägskäl och brofästen. Där bostadsområdet idag ligger fanns tidigare tre gårdar: Hjulsta, Lilla Tensta och Stora Tensta som revs för att ge plats åt de nya husen. Erikslund, där Kurdiska föreningen Spånga har sina lokaler, är en gammal skomakar-bostad, en

Haunted by the Shadows of the Future: ARTEFACTS samlar föremål från sent 1960-tal till sent 1970-tal som har en personlig koppling till den tidens människor och samhällen. Föremålen förkroppsligar en särskild känsla av tillhörighet, en längtan efter att tillhöra det moderna svenska samhället som byggdes upp under den här perioden. Exempel på föremål som ingår i projektet är en försäkringsförsäljares portfölj, en rullbandspelare med ljudupptagning från tv-programmet Hylands hörna, en ljudinspelning av en somalisk författare i exil, en tidig lansering av de första plastleksakerna, diabilder från en semester, vykortsamlingar och super 8-filmer, poptextil-tryck och klädmönster, lokala trädgårdsodlingar, Konsums satsning på "blåvitt" och den omvälvande du-reformen. Föremålen visas i Stadsmuseets museilägenhet i Tensta belägen på Kämpingebacken 13. Den fungerar här som en tidskapsel och öppnar upp ett helt universum i de här tingen, oavsett om de är ytterst vardagliga är högst ovanliga.

Haunted by the Shadows of the Future: ARTEFACTS är ett samarbete skapat inom ramen för Tensta museum:

Rapporter från nya Sverige på Tensta konsthall och kursen Urban Re-Mix på Kungl. Konsthögskolan (KKH) i Stockholm. Kursen handlar om massproduktion av bostäder, planerade städer och andra modernistiska utopiska projekt som planerades i efterkrigstidens Sverige och har skapats av STEALTH unlimited (Ana Dzokic och Marc Neelen) och Peter Lang (professor i arkitekturteori och -historia på Mejan Arc KKH). Deltagare i kursen Urban Re-Mix är James Barrett, Ing-Gerd Robertson, Barbro Gunmar, Antonie Maria Grahamsdaughter, Martin Hedenstrom Ljung, Margarita Henriksson, Heather Jones, Adam Lundberg, Emelie Saltas, Helene Schmitz, Adela Zyto, Gary Zhang och Mohammad Hossein Abbasi.

Haunted by Shadows of the Future: HORIZONS är ett försök att tänka fritt kring Tenstas framtid.

Fyra personer som befinner sig på olika platser i livet och som har olika relationer till området bjuds in för att bidra med fyra olika möjliga framtider för Tensta år 2030 – en milstolpe enligt myndigheterna i Stockholms "Vision 2030 – ett Stockholm i världsklass". För runt femtio år sedan

3–18.5 samt seminarier

Konst- och arkitekturprojektet Köket är ett 'proaktivt stadsplaneringsexperiment'. Köket undersöker köket som publik plats. I samarbete med en grupp kvinnor från Tensta och Järvaområdet iscensätts ett fullt fungerande utomhuskök som tillägg till den offentliga miljön i det senmodernistiska bostadsområdet. Ambitionen är att ympa in en privat 'kökskultur' som tänjer på gränserna kring etablerade föreställningar om intimitet och social interaktion i den publika miljön. Det privata och offentliga vänds ut och in, kökens välkända inredning och atmosfär förflyttas ut på gatan. Projektet undersöker potentialen i miljonprogrammets generösa bilfria offentlighet.

Projektet är indelat i två faser: under fas ett undersöker vi Tenstas offentliga miljö med mini-köksseminarier utomhus som verktyg: i undergången; på bron; vid trappan; under balkongen. Soppa lagas och Aristofanes text The Power of Women om hur den grekiska härförarinnan Praxagora ifrågasätter rumsliga maktstrukturer genom att flytta ut köken på stadens torg läses och diskuteras.

drevs ett extremt ambitiöst svenskt samhällsbygge i Tensta. Idag är många av målen fortfarande ouppfyllda och Tensta befinner sig i ett osäkert tillstånd av ofullbordan. Medan somliga har avskrivit möjligheterna att i områdets forma ett modernt Sverige så är det nu dags att skriva om dess framtid, möjligen mot en horisont som radikalt skiljer sig från dagens uppfattningar om Tensta och den verklighet som råder där idag.

Kommer Tensta år 2030 vara en autonom zon, när boende i den här bortglömda delen av staden tagit över? Eller kommer ett mångsidigt Tenstalikt samhälle bli så dominant att det här "nya Sveriges" vitalitet år 2030 har tagit över hela landet? Är det kanske dags att återskapa Tenstas ursprungliga men inte uppnådda mål, att skapa en miljö som ger plats åt en befriad och demokratisk idealmedborgare? Och vad skulle medborgarnas befrielse och jämlikhet innebära idag? Söndag 30.3, 13:00 kommer tankar om dessa "andra" framtider att behandlas under en eftermiddag med presentationer och diskussion.

Elin Strand Ruin

Köket, fungerande kök utomhus i Tensta

Seminarierna är ett led i att etablera den grupp som kommer att driva köket under fas två. Under fas två, 3-18.5, etableras ett fullt fungerande kök centralt vid Tensta Torg. I samarbete med arkitektkontoret Spridd och recyclingföretaget 4CYCLE samt Fereshte Ghorayshi och Shiva Anoushirvani. Projektet genomförs med stöd av Innovativ Kultur genom Vivaldi. Lördag 3.5, 15:00 hålls ett seminarium om köket som offentlig plats. Lördag 17.5, 15:00 presenterar konstnären och arkitekten Elin Strand Ruin projektet.

35. Adam Tensta

Utan titel

Soundtrack till Tensta museum:

Rapporter från nya Sverige, 2013

En driven trumbaserad rytm pågår under en halvtimme i konsthallens stora sal, för att sedan tystna och börja om igen efter en halvtimme. Det är ett soundtrack specialskrivet av Adam Taal, mer känd som Adam Tensta, för Tensta museum. Hiphopartisten Taals musikintresse stimulerades bland annat av Vår teaters break dance på Blå huset under uppväxten i Tensta. Taal har bott i samma lägenhet på Tensta allé sedan barnsben men har idag nya intressen och utmaningar. Att våga trotsa rådande normer och skapa en

egen verklighet utifrån dem är ett centralt tema för honom.

Tensta konsthalls textpris

Tensta konsthall instiftar 2014 ett textpris för unga personer i Tensta. Priset syftar till att uppmuntra kreativt skrivande och bidra med nya berättelser från området. Priset kommer att delas ut en gång per år med ett första (3000 kr), andra (2000 kr) och tredje pris (1000 kr). En jury bestående av Augustpristagaren Lena Andersson, poeten Meron Mangasha, förläggaren Björn Linnell, journalisten Rouzbeh Djalaie, Tal Lewinsky från Tensta bibliotek och Emily Fahlén från Tensta konsthall kommer tillsammans att utse de vinnande bidragen. Texten kan vara en skönlitterär text, en essä, en dikt, en raptext, ett reportage eller en intervju.

Bidragen till Tensta konsthalls textpris skickas per mail senast måndag 3.2 till emily@tenstakonsthall.se

20. Florian Zeyfang & Lisa Schmidt-Colinet & Alexander Schmoeger

Microbrigades – Variations of a Story (Mikrobrigader – variationer av en berättelse), video, HD, 30 min, 2013

Microbrigades porträtterar de två största bostadsområdena i Havanna, San Agustin och Alamar. Bortsett från sjukvård och utbildning var boendesituationen ett av de viktigaste fundamenten i den kubanska revolutionen på 1950-talet. Med anledning av den stora bostadsbristen inrättades 1971 så kallade mikrobrigader, stora bostadshus med lägenheter som fram till idag byggs med frivilliga krafter över hela landet. I den essäistiska filmen, gjord av konstnären Florian Zeyfang (Berlin) och arkitekterna Lisa Schmidt-Colinet och Alexander Schmoeger (Wien), presenteras arkitekturen och genom utdrag från arkiv och kubanska filmer illustreras läget för moderniteten på revolutionens Kuba. En av Kubas viktigaste arkitekturhistoriker, Mario Coyula, berättar också om den post-revolutionära byggnaden Havana del Este. Filmen ger en subjektiv inblick i uppkomsten och utvecklingen av byggnaderna. På samma gång berättar filmen om den oberäknliga och motsägande inverkan som mikrobrigaderna har haft i stort och smått under det senaste decenniet. Zeyfang presenterar projektet söndag 12.1, 14:00.

35. Ahmet Ögüt

The Silent University, bibliotek, hemsida, publikation, föreläsningar och workshops, 2012–pågående

The Silent University (TSU) är en alternativ kunskapsplattform initierad av konstnären Ahmet Ögüt (Istanbul/Berlin). Den riktar sig till asylsökande, flyktingar och migranter som trots en professionell bakgrund inte kan utöva sitt yrkeskunnande i sin nuvarande livssituation. TSU lånar formen av ett akademiskt program genom att arrangera kurser, föreläsningar och seminarier för och av dess medlemmar, men också för den breda allmänheten. En grupp föreläsare om fem personer är i dagsläget kopplade till universitet, de utformar föreläsningar som knyter an till deras specifika utbildningsbakgrund. Föreläsningarna kommer äga rum på ABF-huset i Stockholm och görs på arabiska, kurdiska (sorani) och uiguriska. Även en publik som inte talar de här språken bjuds in för att delta – kunskapen görs med andra ord inte tillgänglig för alla. Tillvägagångssättet syftar till att belysa den förlust av kunskap som orsakas av den samhällsstruktur som tystar den. I det nätverk som TSU har byggt upp i

Stockholm ingår även sex mentorer. Det är personer som på olika sätt verkar inom områden som är centrala för universitetets arbete: asylaktivism, lokal organisering, migration och antirasism.

På Tensta konsthall finns universitetets bibliotek och den samlade kunskapsbanken finns också att tillgå på universitetets hemsida. För att bli medlem ombeds man att donera tid och kunskande – prata med konsthallens värd för mer information. Genom att uppfinna alternativa valutor, i form av kunskapsutbyte istället för pengar eller gratis volontärarbete, vill TSU skapa alternativa former för utbyte. Föreläsningar inom ramen för TSU äger rum följande tisdagar på ABF-huset på Sveavägen: 18.2, 11.3, 8.4, 29.4 och 18.5. TSU finns idag i Berlin, Paris och London. www.thesilentuniversity.org

Tensta museum på andra platser

Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta

Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta startades 1997 och är en ideell kvinnoorganisation. Föreningen är mångkulturell med medlemmar från ett tjugotal länder och bidrar till att öka kvinnors möjligheter till påverkan och engagemang i samhället. De verkar bland annat för att bryta kvinnors isolering och segregering, stärka kvinnors självförtroende och identitet, förbättra språkkunskapen hos kvinnor och främja kvinnors hälsa. Det sker till exempel genom språkkurser och andra utbildningar. Föreningen har idag ca 235 medlemmar. Kvinnocenter har tidigare haft nära samarbeten med Tensta konsthall, bland annat Te- och kaffesalonger som startade våren 2012 och som är ett pågående projekt. Genom salongens olika programpunkter presenterar föreningen sina medlemmar och sin verksamhet på Tensta konsthall. Lördag 10.5, 12:00–17:00 håller KITH vårmärknad på Tensta konsthall. Besöksadress: Glömmingegränd 31. Torsdag 20.3 kommer Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta ha Te- och kaffesalong på Stockholm Stadsmuseum.

skulptören Burchard Precht den berömda altaruppsättningen bestående av ett krucifix samt två figurer föreställande jungfru Maria och aposteln Johannes. I kyrkan återfinns även en stor samling vapensköldar. En vandring upp i kyrktornet, som förmodligen även fungerat som försvarsanläggning, ger en fin utsikt över landskapet.

Stockholms Stadsmuseums museilägenhet

Kämpingebacken 13 i Tensta, visning varje onsdag, 14:00, samling på Tensta konsthall. Söndag 19.1 och 26.1, 12:00 visning av Stadsmuseets guider, samling på Kämpingebacken 13, biljett 100 kr.

Tenstas museilägenhet är inhyst i en av Svenska bostäders fastigheter på Kämpingebacken 13, direkt norr om Tensta centrum. Lägenheten, som består av tre rum och kök, är ett tidsdokument från det sena 1960-talet och berättar om hur det såg ut när trebarnsfamiljen Artursson bodde där. Med hjälp av mamman i familjen, Irene Artursson, har lägenheten återskapats till sitt forna skick med den gamla tidens köksluckor, tapeter och inredningsdetaljer. Även trapphuset är rekonstruerat i sin ursprungliga

Livstycket

Föreningen Livstycket är ett kunskaps- och designcenter vars mål är att stärka kvinnors plats i samhället och bryta isolering. Livstyckets pedagogiska metod bygger sedan tjugo år på idén om att kombinera svenskinläring med kreativt skapande, med fokus på sömnad, broderi och tygtryck. Deras lokaler återfinns mitt emot Tensta centrum tunnelbaneuppgång, bakom fruktmarknaden. Livstyckets butik har öppet måndag–torsdag 09:00–16:30 och på fredagar, 11:00–14:00. Lördag 30.11 är det julmarknad.

Spånga kyrka

Guidad visning torsdag 23.1, 15:00 och torsdag 10.4, 15:00, samling på Tensta konsthall.

Spånga kyrka tillhör en av de äldsta i Stockholmsområdet med originaldelar från 1100-talet. De praktfulla kalkmålningarna är också från medeltiden. Kyrkan har byggts om och byggts ut under historiens gång, bland annat adderades ett begravningskor av den mäktiga familjen Bonde under senare delen av 1600-talet. Under samma period avslutade den välrenommerade

form med tidstypiskt stänkmåleri. Lägenheten i Tensta tillhör en serie av museilägenheter i Stockholm som berättar om hur Stockholmare har levt under olika tidsperioder. I samband med bomässan 2006 öppnades museilägenheten i Tensta. Den är typisk för miljonprogrammets bostäder, välplanerad och anpassad efter moderna levnadsvanor. Lägenheten fungerar både som museum och mötesplats.

Tensta bibliotek

Tensta bibliotek öppnade 1971, i lokaler mitt emot Tensta Centrum. När Tensta Träff invigdes 1984 flyttade biblioteket in där. I samband med renoveringsplaner för biblioteket under vintern 2013 och våren 2014 öppnades i oktober 2013 en filial i konsthallens entré. Här finns böcker med fokus på lokalhistoriska texter och barnlitteratur. Även en del av bibliotekets program flyttar till konsthallen i form av t ex Bokprat.

Tensta tunnelbanestation & Helga Henschen

Program och visning lördag 15.2, 15:00, samling på konsthallen. I samarbete med Helga Henschens Vänner. Tensta tunnelbanestation invigdes 1975 av kungen. Vid samma tillfälle avtäcktes

även den tidstypiska konstnärliga utsmyckningen som utfördes av Helga Henschen. Hon ville att konsten i tunnelbanestationen skulle hylla de boende i Tensta. Därför är temat ”En ros till invandrarna. Solidaritet, syskonskap”. Väggarna är fyllda med bilder i naivistisk stil och citat. Arton tavlor med ordet ”Syskonskap” skrivet på lika många språk finns placerade längs spåren. Henschen ville att det alltid skulle finnas bilder gjorda av barn på stationen. Från och med 2013 och tre år framåt visas därför fotografier av elever på Ross Tensta gymnasium på stationen.

Helga Henschen föddes 1917 i Stockholm. Hon var dotterdotter till bankiren Ernest Thiel, grundare av Thielska galleriet, Stockholm. Hon studerade vid Konstakademien i Stockholm 1940–1945 under lärare som Isaac Grunewald och Akke Kumlien och var under en period gift med författaren Peter Weiss. Henschen var aktiv i Kulturarbetarnas Socialdemokratiska förening, Fredsrörelsen och Broderskapsrörelsen. Idag återfinns hennes verk på flera svenska orter och i bland annat Moderna museets och Nationalmuseums samlingar.

Helga Henschen-rummet

Besök Café Grönlingen och Helga Henschen-rummet med målningar och andra verk av konstnären på Järva Folkets Park, Eggeby Gård. Öppet måndag–fredag 11:00–16:00.

Specialskrivna texter

www.tenstakonsthall.se/bag

Fyra texter har skrivits särskilt för Tensta museum:

Historien om Tensta konsthall av Jan Ekman; Tensta – en plats som ständigt ska bli bättre av Emma Holmqvist; Josabeth Sjöberg av Lawen Mohtadi och Kulturarv av Boris Buden.

Program

Torsdagar och lördagar 14:00 introduktion till utställningen.

Onsdagar 14:00 visning av Stockholms Stadsmuseums museilägenhet på Kämpingebacken 13 i ett av miljonprogramshusen i Tensta. Samling på Tensta konsthall.

Lördag 18.1

14:00 Invigning

– Maria Lind, konsthallschef, hälsar välkommen

– Tal av demokratiagenten Barakat Ghebrehawariat med Poetry Slam av: Yodit Girmay-Abraha

– Konstnären Katarina Lundgren introducerar sitt projekt Artificiella höjder
– Högstadieleverna och konsthallsklubbmedlemmarna Anisa Omar och Bilan Rage berättar om videon Vårt Tensta

– Zozan Bozarlan berättar om uppväxten i Tensta och om vad det kurdiska sammanhanget i Tensta betytt

– Binna Choi, chef på Casco i Utrecht, ger en bakgrund till Grand Domestic Revolution-biblioteket

– Filmaren Brita Landoff minns Tensta

Utrecht, och Åsa Norberg presenterar The Grand Domestic Revolution Library.

Onsdag 22.1

18:30: Studenter på KTH i Tensta presenterar ett projekt som utgår från Trafikkontorets fotografier från Tensta 1966-77.

Torsdag 23.1

15:00 Visning av Spånga kyrka, en av Stockholmsområdets äldsta stenbyggnader. I samarbete med Spånga församling.

Söndag 26.1

12:00 Visning av Stadsmuseets museilägenhet av museets guider, samling på Kämpingebacken 13, biljett 100 kr.

12:00–17:00 Veganbrunch i cafeet.

14:00 Studenter på KTH i Tensta presenterar ett projekt som utgår från Trafikkontorets fotografier från Tensta 1966-77.

Torsdag 30.1

10:00-14:00 Akt 3 i Försök, ett projekt av Petra Bauer & Sofia Wiberg i samarbete med Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta: Rörelsernas språk med koreografen

gymnasium under 1980-talet, då hennes film Bland svartskallar och blekfishar gjordes

– Arkitekterna och forskarna Helena Mattsson, Meike Schalk och Sara Brolund Carvalho introducerar Aktion Arkiv, ett dokumentationsinitiativ som förnyelseprojektet i bl a Samverkansprojektet Tensta 1989–1995 av Loggia arkiteter AB / arkitekt Ylva Larsson

–Arkitekterna STEALTH.Unlimited & Peter Lang samt deltagare i Kungl. Konsthögskolans kurs Urban Remix berättar om Haunted by the Shadows of the Future: ARTEFACTS och presentationen i Stadsmuseets museilägenhet i Tensta

– Besök i museilägenheten

– Öppet café med varm mat, smörgåsar och bakverk

Söndag 19.1

12:00 Visning av Stadsmuseets museilägenhet av museets guider, samling på Kämpingebacken 13, biljett 100 kr.

13:00 Konstnärerna Lawrence Abu Hamdan, Fernando Garcia Dory och Erik Sjödin presenterar sina projekt i Tensta museum. Binna Choi, chef för Casco i

StinaNyberg.

Lördag 1.2

15:00 Konstnären Peter Geschwind berättar om installationen Time Space Shuttle (Apollo Pavilion) som ingår i Tensta museum.

Söndag 2.2

14:00 Arkitekt Ylva Larsson föreläser under rubriken "Tensta samverkan – en samverkan som blev folkbildning som blev en folkrörelse – till dess att det blev tvärstopp och arbetet lades på hyllan - i "malpåse" visar det sig – kanske".

Onsdag 5.2

18:30 Urbanhistorikern Håkan Forsell föreläser under rubriken "Från stadsliv till livsstil – bostad och urbanitet under ett sekel".

Lördag 8.2

12:30 Arkitekt Erik Stenberg visar lägenheter i Tensta som byggts om enligt hans planer. I samarbete med KTH arkitektur.

Söndag 9.2

14:00 Peter Lang, professor

i arkitekturteori på Kungl. Konsthögskolan, och deltagare i kursen Urban Re-Mix organiserar en ”lyssnings- och tittsession” utifrån ljudspår från tiden runt tillkomsten av bostadsområdet Tensta. Ljudspåren spelas upp på rullbandspelare och diabilder visas på en gammal projektor. Följt av diskussion. I samarbete med Kungl Konsthögskolan.

Onsdag 12.2

18:30 Tom Avermaete, professor vid Faculty of Architecture of Delft University of Technology, föreläser under rubriken Norms and Forms of the Public Spaces in Late Modern Housing Estates. Föreläsningen behandlar normer och former i de senmodernistiska bostadsprojektens offentliga rum, med exempel från Frankrike och andra länder. Är det möjligt att skapa radikalt nya offentliga och gemensamma sfärer? I samarbete med Stockholms Arkitektförening.

Lördag 15.2

15:00 Helga/Rebella – ett program om Helga Henschen, konstnären bakom Tenstas tunnelbanestation, i ord, bild och ton. Därefter följer en rundvandring på Tensta T-banestation med Kent Malte Malmström

Lördag 22.2

15:00 Helena Mattsson, Meike Schalk och Sara Brolund de Carvalho presenterar Aktion Arkiv i Tensta.

Söndag 23.2

12:00–17:00 Veganbrunch i cafeet.
14:00 Föreläsning När Sverige blev kurdernas land med Rohat Alakom. En eftermiddag om Kurdiska Föreningen Spångas historia. I samarbete med Kurdiska föreningen Spånga.

Torsdag 27.2

18:00–19:00 Studiecirkel med konstnären Hans Carlsson: Konsten och folkhemmet på Tensta bibliotek. En del av Artoteket, utlåning av nyskapade konstverk.

Söndag 2.3,

14:00 Konstnären Behzad Khosravi Noori presenterar videon Glöd, ett porträtt av Megafonen.

Onsdag 5.3

18:30 Aktion Arkiv håller ett vittnesseminarium om en internationell bostadskonferens som hölls i Tensta 1989. Deltagare kommer bland andra att vara arkitekten Rod Hackney och planeraren Erol Sayin som båda deltog i workshops

som ciceron. Visningen tar ca 45 minuter. I samarbete med Helga Henschens Vänner.

Tisdag 18.2

10:00–14:00 Akt 4 i Försök, ett projekt av konstnären Petra Bauer & stadsvetaren Sofia Wiberg i samarbete med Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta: Känsloernas politik, Petra Bauer och Sofia Wiberg.
18:00 Föreläsning The Silent University på ABF-huset. Mer info kommer.

Onsdag 19.2

18:30 Samtal mellan dokumentärfilmaren Brita Landoff och rektor Sofie Nyström om Ross Tensta gymnasium under 30 år. I samarbete med Ross Tensta Gymnasium.

Torsdag 20.2

18:00 Konstnären Katarina Lundgren berättar om projektet Stockholms tippar och toppar som i november 2013 invigde Tensta museums filial på Stockholms Stadsmuseum. På Stadsmuseet.

Fredag 21.2

16:30 Öppning av Artoteket, utlåning av nyskapade konstverk, på Tensta bibliotek. Ett projekt av Hans Carlsson.

i Tensta 1989. Moderatorer är Helena Mattsson och Meike Schalk. I samarbete med Samtidshistoriska institutet, Södertörns högskola, Stockholms Arkitekter och KTH Arkitektur.

Söndag 9.3

14:00 Konst och asylrättsaktivism, ett seminarium i anslutning till The Silent University, en autonom kunskapsplattform för papperslösa, flyktingar och asylsökande initierat av konstnären Ahmet Ögüt.

Tisdag 11.3

18:00 Föreläsning The Silent University på ABF-huset. Mer info kommer.

Torsdag 13.3

18:00–19:00 Studiecirkel med Hans Carlsson: Konsten och folkhemmet på Tensta bibliotek. En del av Artoteket, utlåning av nyskapade konstverk.

Söndag 16.3

14:00 Under rubriken Staden då och nu: Planering och ideologi i Stockholm och Leningrad/S:t Petersburg föreläser sociologerna Lisa Kings och Zhanna Kravchenko om likheter mellan två städer i olika samhällssystem.

Tisdag 18.3

10:00–14: Akt 5 i Försök, ett projekt av Petra Bauer & Sofia Wiberg i samarbete med Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta: Vardagsgemenskaper, KITH

Onsdag 19.3

18:30 Filmvisning John Akomfrah, The Stuart Hall Project i samarbete med Cinemafrika.

Torsdag 20.3

13:00–17:00 Te- och kaffesalong på Stockholm Stadsmuseum.
18:00–19:00 Studiecirkel med Hans Carlsson: Konsten och folkhemmet på Tensta bibliotek. En del av Artoteket, utlåning av nyskapade konstverk.

Söndag 23.3

14:00 Firande av newroz – nyår – med Kurdiska Föreningen Spånga på Tensta konsthall.

Onsdag 26.3

18:30 Spånga Fornminnes- och Hembygds-gille presenterar och diskuterar Tensta innan miljonprogrammet utifrån sitt fotoarkiv.

Tisdag 8.4

18:00 Föreläsning The Silent University på ABF-huset.

Onsdag 9.4

18:30 Kulturgeografen Irene Molina. Hur blir det när man byter ut välfärd mot förtryck? – Politikens roll i segregationsprocesser i Sverige, del 2.

Torsdag 10.4

15:00 Visning av Spånga kyrka, en av Stockholmsområdets äldsta stenbyggnader. I samarbete med Spånga församling.

Lördag 12.4

14:00 Konstnärerna Bernd Krauss & Nina Svensson presenterar sitt projekt Tensta Travsällskap som i december 2013 invigde Tensta museums filial på Medeltidsmuseet. På Medeltidsmuseet.

Söndag 13.4

14:00–16:00 Aktion Arkiv bjuder till en rundtur och måltidsbuffet med berättelser kring planering, byggande och boende på Glömningegränd då och idag med arkitekten Ylva Larsson.
16:00–19:00 Samtal om förnyelsen

Lördag 29.3

15:00 Konstnären Marion von Osten presenterar In the Desert of Modernity – Colonial Planning and After.

Söndag 30.3

12:00–17:00 Veganbrunch i caféet
14:00 Arkitekterna STEALTH.Unlimited & professorn i arkitekturteori Peter Lang leder ett seminarium om framtida scenarier för Tensta.

Torsdag 3.4

18:00–19:00 Studiecirkel med Hans Carlsson: Konsten och folkhemmet på Tensta bibliotek. En del av Artoteket, utlåning av nyskapade konstverk.

Fredag 4.4

15:00 Konst- och litteraturvandring i Tensta. Samling på konsthallen. I samarbete med Tensta bibliotek.

Söndag 6.4

18:30 Författaren Johanna Langhorst samtalar med konsthallens förmedlare Emily Fahlén om sin bok Förortshat (2013). I samarbete med Tensta bibliotek.

av Glömningegränd med buffet på Glömningegränds samlingslokal "Familjeboet" med Ylva Larsson på Loggia arkitekter AB och Helena Mattsson, Meike Schalk & Sara Brolund Carvalho från Aktion Arkiv och gäster.

Onsdag 16.4

18:30 Konstnären Marwa Arsanios gör en föreläsning-performance under rubriken Har du någonsin dödat en björn? Eller att bli Jamila. I samarbete med Kungl. Konsthögskolan.

Söndag 27.4

12:00–17:00 Veganbrunch i caféet.

Tisdag 29.4

10:00–20:00 Öppet hus på Ross Tensta gymnasium. Visning av Brita Landoffs film BSB – Bland svartskallar och blekfisar i aulan.
10:00–14:00 Akt 6 i Försök, ett projekt av Petra Bauer & Sofia Wiberg i samarbete med Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta: Jordiska utforskningar, Hong-Kai Wang
18:00 Föreläsning The Silent University på ABF-huset.

Lördag 3.5

Seminarium om Köket, med Elin Strand
Ruin.

Söndag 4.5

14:00 Vandring i Tensta, med fokus på
miljonprogrammets utomhusmiljöer. Med
arkitekten Erik Stenberg. I samarbete med
KTH Arkitektur.

Torsdag 8.5

18:00 Aktion Arkiv ordnar debatten
Kampen om rummet på ABF-huset. Från
1990-talet, genom ytterstadssatsningen
skapades en rad viktiga nya sociala
projekt. Men samtidig försvann
eller kommersialiserades också
flera fria mötesplatser. Debatten
bjuder representanter från olika
medborgarinitiativ som var aktiva då,
idag samt föregångaren från 1960- och
1970-talet för att diskutera kampen om
rummet.

Fredag 9.5

15:00 Vandring i Tensta, med fokus på den
äldre historien. Med arkeologen Barbro
Århem. I samarbete med Stockholms

Strand Ruin presenterar Köket.
I samarbete med ABF.

Stadsmuseum.

Lördag 10.5

13:00–18:00 Te- och kaffesalong
med vårmaknad. I samarbete med
Kvinnocenter i Tensta-Hjulsta.

Söndag 11.5

13:00 Seminarium om strukturell rasism,
del 2. I samarbete med Institute for
Research on Migration, Ethnicity and
Society, REMESO, Linköpings universitet.

Tisdag 13.5

18:00 Föreläsning The Silent University på
ABF-huset. Mer info kommer.

Onsdag 14.5

18:30 Under rubriken Stadens
omvandlingar föreläser sociologerna
Lisa Kings och Zhanna Kravchenko om
stadsutveckling.

Fredag 16.5

15:00 Konst- och litteraturvandring
i Tensta. Samling på konsthallen. I
samarbete med Tensta bibliotek.

Lördag 17.5

15:00 Konstnären och arkitekten Elin

Programme of the European Union.

GD Utbildning och kultur

Programmet Kultur

Tensta museum: Rapporter från nya
Sverige genomförs med stöd av Svenska
Postkodlotteriet och the Culture

Tensta Konsthall

Personal på Tensta konsthall

Fahyma Alnablsi, värd
Emily Fahlén, förmedlare
Ulrika Flink, assisterande curator
Asrin Haidari, kommunikation och press
Maria Lind, konsthallschef
Paulina Sokolow, kommunikation och press
Hedvig Wiezell, producent

Praktikanter

Maja Andreasson
Karin Hauptmann
Mirja Majeovski

Värdar

Nora Chaker
Lars Hedelin
Evelina Hedin
Bruno Hibombo
Carl-Oskar Linné
Masha Taavoniku

Produktion

Linda Persson
Johan Wahlgren